

โครงการออกแบบเครื่องประดับที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับกลุ่มคนที่มีความผิดปกติทางใบหน้า

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โครงการออกแบบเครื่องประดับที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับกลุ่มคนที่มีความผิดปกติ
ทางใบหน้า

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

JEWELRY DESIGN PROJECT TO ENHANCE CONFIDENCE FOR PEOPLE WITH
FACIAL DEFORMITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts JEWELRY DESIGN
Department of Jewelry Design
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2020
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

59157303 : การออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

นางสาว พนัญญา ไตรบุตร: โครงการออกแบบเครื่องประดับที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับกลุ่มคนที่มีความผิดปกติทางใบหน้า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร. สุภาวี ศิรินคราภรณ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์เครื่องประดับที่สามารถปกปิด หรือสร้างความคลุมเครือทางกายภาพ เพื่อเบี่ยงเบนความเป็นจุดสังเกตและบรรเทาสภาพจิตใจของกลุ่มคนที่มีความผิดปกติทางใบหน้าให้มีความรู้สึกผ่อนคลาย ลดความเครียด ความหดหู่ และเสริมสร้างความมั่นใจที่จะนำไปสู่ความกล้าหาญในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้มากยิ่งขึ้น

โดยกระบวนการวิจัยในครั้งนี้มีขั้นตอนเริ่มต้นจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับ ความผิดปกติบนใบหน้าจนถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น จากนั้นจึงลงพื้นที่เพื่อทำการเก็บข้อมูล แล้วจึงนำมารวบรวมและทำการวิเคราะห์ซึ่งได้ข้อสรุปว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นทางจิตใจมีมากที่สุด โดยเฉพาะความรู้สึกวิตกกังวลและการขาดความมั่นใจในตนเอง ผู้วิจัยจึงศึกษาค้นหาแนวทางทฤษฎีทางจิตวิทยาเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและช่วยเยียวยาจิตใจ ซึ่งพบว่ามี 3 ทฤษฎีด้วยกันคือ ทฤษฎีการสร้างกระบวนการรับรู้ที่ดีเพื่อนำมาสู่สภาวะทางอารมณ์ที่ดีของอัลเบิร์ต แอลลิส ทฤษฎีการสร้างปมเด่นเพื่อชดเชยปมด้อยของแอดเลอร์ และทฤษฎีอารมณ์เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของร่างกายของเจมส์ แลงส์ จากนั้นผู้วิจัยจึงทำการออกแบบเครื่องประดับโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มตามแนวทางของทฤษฎี แล้วจึงทำการทดลองวัสดุและเทคนิคที่ช่วยส่งเสริมความรู้สึก รวมถึงการนำมาใช้สร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้า ทำให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขมากยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า เครื่องประดับในกลุ่มที่ 1 สามารถช่วยเยียวยาจิตใจของผู้สวมใส่ให้มีความมั่นใจในตนเองได้มากยิ่งขึ้น จากการสื่อสารกับตนเองผ่านกระจกด้วยคำพูดเชิงบวก เพื่อปลูกฝังความเชื่อและภาพจำที่ดีให้กับตนเอง เครื่องประดับในกลุ่มที่ 2 สามารถปกปิดหรือสร้างความคลุมเครือทางกายภาพเพื่อเบี่ยงเบนความเป็นจุดสังเกต และช่วยส่งเสริมลักษณะที่บ่งบอกถึงความมั่นใจในตนเองได้ และเครื่องประดับในกลุ่มที่ 3 สามารถเสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้สวมใส่ได้ด้วยการปรับลักษณะทางกายภาพ อันส่งผลถึงสภาพจิตใจ ให้มีความมั่นใจในตนเองได้มากยิ่งขึ้น

59157303 : Major JEWELRY DESIGN

MISS PANANYA TARIBOOTARA : JEWELRY DESIGN PROJECT TO ENHANCE CONFIDENCE FOR PEOPLE WITH FACIAL DEFORMITY THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR SUPAVEE SIRINKRAPORN, Ph.D.

The objectives of this research were to create jewelry that can mask or obscure the physical to divert landmarks and soothe the minds of people with facial deformities to feel relaxed, reduce stress and depression, and build confidence that will lead to more courage in daily life with others in society.

This research process started researching information related to facial deformities to problems and effects. Then, the researcher surveyed the area to collect data for analysis. It was concluded that the highest psychological effects were anxiety and lack of self-confidence. Therefore, the researcher searched for psychological theories to build confidence and heal the mind. Three theories were found as follows: Albert Ellis's theory of constructive cognition to bring about a positive emotional state, Adler's theory of prominence to compensate for inferiority, and James Lang's theory of emotional growth of the body. After that, the researchers designed the jewelry into 3 groups according to the theoretical approach and then experimented with materials and techniques that promote emotions as well as creating jewelry masterpieces that can build confidence for people with facial deformities for enhancing their life to live happily with others in society.

The findings revealed that jewelry group 1 can heal the wearer's mind to become more self-confident by communicating with oneself through the mirror with positive words to instill good faith and memory, group 2 can be physically masked or covered to distract from observations and promote self-confidence traits and group 3 can enhance the wearer's confidence by adjusting the physical characteristics that affect the mental state to have more self-confidence.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จไปได้ด้วยดี จากคำแนะนำและความช่วยเหลือจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวี ศิรินคราภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำและช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆมาโดยตลอด จึงขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่คอยให้การดูแลเอาใจใส่ และแจ้งข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างต่อเนื่องจนทำให้การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

และสุดท้ายนี้ขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อน ๆ ที่คอยให้การสนับสนุน ให้กำลังใจ และคอยช่วยเหลือด้วยดีเสมอมา

พนัญญา ไตรบุตร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
สมมติฐานของการศึกษา.....	2
ขอบเขตการศึกษา.....	2
วิธีการศึกษา.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ข้อมูลเกี่ยวกับความผิดปกติบนใบหน้า.....	5
ประเภทของความผิดปกติบนใบหน้า.....	5
ความผิดปกติบนใบหน้าที่เป็นมาตั้งแต่กำเนิด.....	5
ความผิดปกติบนใบหน้าที่ไม่ได้เป็นมาตั้งแต่กำเนิด.....	7
ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความผิดปกติบนใบหน้าและกะโหลกศีรษะทั้งชนิดรุนแรงและไม่รุนแรง.....	7
ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้า.....	8
ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ป่วยที่มีความผิดปกติบนใบหน้า.....	10

หน่วยงานที่ร่วมกันรณรงค์และช่วยเหลือผู้ที่มีความผิดปกติบนใบหน้า.....	12
อิทธิพลทางศิลปะ	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	25
ความสำคัญของงานเครื่องประดับ	25
จิตวิทยา	25
จิตวิทยาบุคลิกภาพ.....	25
สรุปการนำทฤษฎีมาใช้ในการออกแบบ	27
กระบวนการทดลองวัสดุและเทคนิค	33
บทที่ 4 แนวทางในการออกแบบเครื่องประดับ.....	42
การออกแบบผลงานเครื่องประดับ.....	43
สรุปผลการออกแบบเครื่องประดับ	48
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	51
การสวมใส่เครื่องประดับในกลุ่มที่ 1.....	63
การสวมใส่เครื่องประดับในกลุ่มที่ 2.....	69
การสวมใส่เครื่องประดับในกลุ่มที่ 3.....	70
บทที่ 5 อภิปรายและสรุป.....	72
สรุปผล	73
ข้อเสนอแนะ	73
รายการอ้างอิง	75
ภาคผนวก.....	78
ประวัติผู้เขียน.....	86

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงการจัดกลุ่มของคำพูดเชิงบวก.....	29
ตารางที่ 2 แสดงระดับความพึงพอใจของกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้าต่อกลุ่มคำพูดชื่นชม ..	29
ตารางที่ 3 แสดงระดับความพึงพอใจของกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้าต่อกลุ่มคำพูดปลอบโยน	30
ตารางที่ 4 แสดงระดับความพึงพอใจของกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้าต่อกลุ่มคำพูดสร้าง กำลังใจ.....	30
ตารางที่ 5 แสดงการทดลองวัสดุและเทคนิคจากเครื่องประดับในกลุ่มที่ 1	34
ตารางที่ 6 แสดงการทดลองวัสดุและเทคนิคจากเครื่องประดับในกลุ่มที่ 2	39
ตารางที่ 7 แสดงการทดลองวัสดุและเทคนิคจากเครื่องประดับในกลุ่มที่ 3	41

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ผู้ที่มีความผิดปกติบนใบหน้า	11
ภาพที่ 2 โครงการคลินิกเคลื่อนที่ของศูนย์สมเด็จพระเทพฯ	12
ภาพที่ 3 แนวทางการดูแลผู้ป่วยที่มีความผิดปกติบนใบหน้าและกะโหลกศีรษะ	13
ภาพที่ 4 โครงการยิ้มสวยด้วยแพทย์ โรงพยาบาลยันฮี	14
ภาพที่ 5 มูลนิธิสร้างรอยยิ้มประเทศไทย	15
ภาพที่ 6 มูลนิธิสร้างรอยยิ้มประเทศไทย	16
ภาพที่ 7 โครงการรณรงค์ป้องกันภาวะปากแหว่งเพดานโหว่ และความพิการแต่กำเนิดด้วยโฟเลต จังหวัดเชียงใหม่.....	17
ภาพที่ 8 โครงการเพราะรอยยิ้มคือความสุขกับคาร์มาร์ท.....	18
ภาพที่ 9 ผลงาน “Boosters”	19
ภาพที่ 10 ผลงาน “Another Skin”	20
ภาพที่ 11 ผลงาน “Terrifying Beauty”	21
ภาพที่ 12 อิทธิพลสื่อโฆษณาที่มีต่ออัตลักษณ์ของผู้คน.....	22
ภาพที่ 13 ผลงาน “Defect”	23
ภาพที่ 14 ผลงาน “Not Your Average Beauty”	24
ภาพที่ 15 ลำดับการเกิดกระบวนการการรับรู้.....	26
ภาพที่ 16 ลำดับการเกิดอารมณ์จากทฤษฎีเจมส์แลงส์.....	27
ภาพที่ 17 คิ้วที่อยู่ในรูปทรงของตัวอักษรจีนคำว่า “หนึ่ง”	32
ภาพที่ 18 ตำแหน่งบนใบหน้า 100 จุด ตามศาสตร์นรลักษณ์	32
ภาพที่ 19 ท่าทางที่แสดงออกถึงความมั่นใจ.....	33
ภาพที่ 20 แบบร่างเครื่องประดับกลุ่มที่ 1	44

ภาพที่ 21	แบบร่างเครื่องประดับกลุ่มที่ 2.....	45
ภาพที่ 22	แบบร่างเครื่องประดับกลุ่มที่ 3 (แบบที่ 1).....	46
ภาพที่ 23	แบบร่างเครื่องประดับกลุ่มที่ 3 (แบบที่ 2).....	47
ภาพที่ 24	แบบร่างเครื่องประดับกลุ่มที่ 3 (แบบที่ 3).....	48
ภาพที่ 25	แบบร่างที่นำไปสู่การสร้างผลงานเครื่องประดับจริงในกลุ่มที่ 1	48
ภาพที่ 26	แบบร่างที่นำไปสู่การสร้างผลงานเครื่องประดับจริงในกลุ่มที่ 2	49
ภาพที่ 27	แบบร่างที่นำไปสู่การสร้างผลงานเครื่องประดับจริงในกลุ่มที่ 3	50
ภาพที่ 28	แบบร่างตัวอักษรคำพูดเชิงบวก.....	51
ภาพที่ 29	การมัดผ้าในรูปแบบต่างๆ.....	51
ภาพที่ 30	ขั้นตอนการมัดย้อม	52
ภาพที่ 31	ผ้าที่ผ่านการมัดย้อม.....	52
ภาพที่ 32	การตัดเย็บตัวอักษร.....	53
ภาพที่ 33	ตัวอักษรคำพูดเชิงบวก.....	54
ภาพที่ 34	การจัดวางตัวอักษรคำพูดเชิงบวก.....	55
ภาพที่ 35	ชิ้นงานสำเร็จกลุ่มที่ 1 (แบบที่ 1).....	56
ภาพที่ 36	ชิ้นงานสำเร็จกลุ่มที่ 1 (แบบที่ 2).....	57
ภาพที่ 37	ต้นแบบจากดินน้ำมันสีผึ้ง.....	58
ภาพที่ 38	บล็อกที่ใช้ในการหล่อ	58
ภาพที่ 39	ชิ้นงานเครื่องประดับในกลุ่มที่ 2.....	59
ภาพที่ 40	การขึ้นรูปด้วยหนังวัว	60
ภาพที่ 41	สายเข็มขัดปรับขนาด	61
ภาพที่ 42	ชิ้นงานเครื่องประดับกลุ่มที่ 3 (ด้านหน้า)	62
ภาพที่ 43	ชิ้นงานเครื่องประดับกลุ่มที่ 3 (ด้านหลัง).....	62
ภาพที่ 44	การสวมใส่เครื่องประดับคำพูดเชิงบวก (1).....	63

ภาพที่ 45 การสวมใส่เครื่องประดับคำพูดเชิงบวก (2)..... 64

ภาพที่ 46 การสวมใส่เครื่องประดับคำพูดเชิงบวก (3)..... 65

ภาพที่ 47 การสื่อสารกับตนเองผ่านกระจก (1)..... 66

ภาพที่ 48 การสื่อสารกับตนเองผ่านกระจก (2)..... 67

ภาพที่ 49 การสื่อสารกับตนเองผ่านกระจก (3)..... 68

ภาพที่ 50 การสวมใส่เครื่องประดับที่ช่วยเสริมสร้างนรลักษณ์ 69

ภาพที่ 51 การสวมใส่เครื่องประดับที่ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพ..... 70

ภาพที่ 52 การสวมใส่เครื่องประดับที่ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพ (ด้านหลัง) 71

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้าในสังคมปัจจุบันทุกวันนี้มีจำนวนไม่น้อย มีทั้งประเภทที่เป็นและไม่ได้เป็นมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งสาเหตุเกิดขึ้นได้จากหลายปัจจัยด้วยกัน ได้แก่ ความผิดปกติบนใบหน้าที่เป็นมาตั้งแต่กำเนิด สาเหตุอาจเกิดได้จากปัจจัยทางพันธุกรรม โรคที่เกิดจากความผิดปกติของโครโมโซมและปัจจัยทางเคมี เช่น มารดาดื่มสุราหรือรับประทานยาบางชนิดที่ส่งผลต่อทารกในครรภ์ หรือจากความผิดปกติของกะโหลกศีรษะจนทำให้ใบหน้าผิดรูป ส่วนใหญ่ความผิดปกติบนใบหน้าที่พบเจอในกลุ่มของผู้ป่วยที่มีความผิดปกติบนใบหน้ามาตั้งแต่กำเนิดจะมีลักษณะของใบหน้าที่ไม่สมมาตรกัน มีใบหน้าบิดเบี้ยว กล้ามเนื้อบนใบหน้าไม่สามารถเจริญเติบโตได้ตามปกติ บางรายอาจมีหน้าเล็กกว่าปกติ กระบอกตาห่าง ส่วนใดส่วนหนึ่งบนใบหน้าขาดหายไป ทำให้ผู้ป่วยเหล่านี้ไม่สามารถใช้ชีวิตได้อย่างคนปกติทั่วไป จึงทำให้การใช้ชีวิตประจำวันของคนเหล่านี้มีความยากลำบากกว่าคนปกติเป็นอย่างมาก ส่วนความผิดปกติบนใบหน้าที่ไม่ได้เป็นมาแต่กำเนิด สาเหตุอาจเกิดขึ้นได้จากการติดเชื้อไวรัส อุบัติเหตุ ความเครียด หรือแม้แต่การใช้ชีวิตที่ไม่ถูกสุขลักษณะ เช่น การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย การพักผ่อนไม่เพียงพอ จึงเป็นสาเหตุทำให้เกิดความผิดปกติทางเส้นประสาทของสมอง ทำให้กล้ามเนื้อใบหน้าบางส่วนไม่สามารถทำงานได้ ลักษณะทางกายภาพที่พบเจอส่วนใหญ่คือ ใบหน้าอ่อนแรงซีกใดซีกหนึ่งหรือทั้งสองซีก ปากเบี้ยว ใบหน้าบวม ตึง ขา ไม่สามารถปิดตาได้สนิท ส่งผลให้เกิดอาการน้ำตาไหลหรือตาแห้งได้

จากความผิดปกติบนใบหน้าที่เป็นมาตั้งแต่กำเนิดและไม่ได้เป็นมาแต่กำเนิดนั้น จะเห็นได้ว่าความผิดปกตินี้ทำให้ผู้ที่เป็นใช้ชีวิตได้อย่างยากลำบาก ไม่เพียงเฉพาะทางกายภาพเพียงอย่างเดียว แต่ความผิดปกติเหล่านี้ยังส่งผลต่อสภาพจิตใจของผู้ป่วยเป็นอย่างมากเช่นกัน ทำให้ผู้ป่วยวิตกกังวลขาดความมั่นใจและไม่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ ทำให้ผู้ป่วยบางรายถึงขนาดไม่สามารถทำงานได้ เก็บตัวไม่ยอมออกไปข้างนอก จนเกิดภาวะซึมเศร้าและกลายเป็นภาระให้กับบุคคลใกล้ชิดไปด้วย

ข้าพเจ้าในฐานะนักออกแบบเครื่องประดับจึงต้องการออกแบบเครื่องประดับที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจทางกายภาพอันส่งผลถึงสภาพจิตใจของกลุ่มคนที่มีความผิดปกติทางใบหน้าเหล่านี้ เพื่อเสริมสร้างให้บุคคลผู้ประสบปัญหาเหล่านี้มีสภาพจิตใจที่ดีขึ้น มีความมั่นใจในการใช้ชีวิต และกล้าที่จะออกไปเผชิญกับสังคมภายนอกมากขึ้น สามารถไปทำงานได้โดยไม่ให้เป็นภาระกับคนใกล้ชิด เนื่องจากเครื่องประดับมีหน้าที่และประโยชน์ใช้สอยหลากหลายประเภท บางประเภทสวมใส่

เพื่อความสวยงาม หรือใส่เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจทางด้านกายภาพอันส่งผลถึงสภาพจิตใจ

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ผลงานเครื่องประดับที่สามารถปกปิด หรือสร้างความคลุมเครือทางกายภาพของกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้า เพื่อเบี่ยงเบนความเป็นจุดสังเกตเมื่อยามใช้ชีวิตในสังคมภายนอก
2. ผลงานเครื่องประดับที่สามารถบรรเทาสภาพจิตใจของกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้า ให้มีความผ่อนคลาย ลดความเครียดความหตุ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและความกล้าหาญในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นสังคมภายนอกได้มากยิ่งขึ้น

สมมติฐานของการศึกษา

1. ศึกษาวิธีการสร้างสรรค์ และค้นหาศิลปะหรือองค์ประกอบศิลป์ของการปกปิดใบหน้าที่ไม่ให้เกิดการเป็นจุดเด่นหรือแปลกแยกออกจากร่างกาย เพื่อใช้เป็นแนวทางการออกแบบเครื่องประดับที่สามารถช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้า
2. ขยายผลองค์ความรู้ของการออกแบบเครื่องประดับที่ส่งผลต่อจิตใจ มุ่งเน้นการบูรณาการความรู้ด้านจิตวิทยา เพื่อพัฒนารูปแบบและหน้าที่การใช้สอยของเครื่องประดับแห่งอนาคต

ขอบเขตการศึกษา

1. ศึกษาประวัติความเป็นมาและสาเหตุของการเกิดความผิดปกติบนใบหน้า
2. ศึกษารูปแบบและความผิดปกติที่เกิดขึ้นบนใบหน้าของคนกลุ่มนี้
3. ศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งทางร่างกายและทางจิตใจที่กลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้า
4. ทดลองวัสดุและเทคนิคที่ปลอดภัยต่อกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้า เพื่อใช้ในการออกแบบสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ
5. ศึกษาวิธีการออกแบบสร้างสรรค์เครื่องประดับที่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกสร้างความมั่นใจต่อผู้สวมใส่ได้
6. สำรวจและวิเคราะห์ตำแหน่งพื้นที่ที่ใช้ในการสวมใส่ชิ้นงานเครื่องประดับให้กับกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้า

ขั้นตอนของการศึกษา

1. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทางการแพทย์ รวมทั้ง การสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์ผู้ที่มีความผิดปกติบนใบหน้า

2. สรุปผลข้อมูลเบื้องต้น เพื่อนำไปสู่การสร้างสมมุติฐานต่อการออกแบบสร้างสรรค์
3. แนวทางการออกแบบของค้ประกอบศิลป์ ร่างแบบ ทดลองวัสดุที่มีความเกี่ยวข้อง
4. ทดลองวัสดุที่ปลอดภัยต่อกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้า เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ
5. ทดลองสร้างโมเดลสามมิติ เพื่อทดสอบรูปร่างรูปทรง รายละเอียด และศึกษาวิธีการสวมใส่
6. สร้างต้นแบบจำลองชิ้นงานเครื่องประดับ
7. สำรวจและวิเคราะห์ตำแหน่งพื้นที่ที่ใช้ในการสวมใส่ชิ้นงานเครื่องประดับ
8. ทดลองการสวมใส่กับผู้มีความผิดปกติบนใบหน้า
9. ประเมินและวิเคราะห์สภาพจิตใจของกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้าหลังจากสวมใส่ชิ้นงานเครื่องประดับ
10. นำข้อมูลจากการสำรวจมาปรับปรุงและแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนสร้างชิ้นงานจริง

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาประวัติความเป็นมาและสาเหตุของการเกิดความผิดปกติบนใบหน้า จากหนังสือ สื่อเว็บไซต์ การสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์ผู้ที่มีความผิดปกติบนใบหน้า
2. ศึกษารูปแบบของความผิดปกติที่เกิดขึ้นกับใบหน้าของคนกลุ่มนี้ จากหนังสือ สื่อเว็บไซต์ และการลงพื้นที่ การสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์ผู้ที่มีความผิดปกติบนใบหน้า
3. ศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งทางร่างกายและสภาวะทางจิตใจของกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้าจากหนังสือ สื่อเว็บไซต์ และการลงพื้นที่ การสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์ผู้ที่มีความผิดปกติบนใบหน้า
4. ศึกษาและทดลองวัสดุและเทคนิคที่ปลอดภัย ต่อกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้า เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ ด้วยวิธีการร่างแบบ และสร้างโมเดลชิ้นที่หนึ่ง
5. ออกแบบสร้างสรรค์เครื่องประดับที่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกสร้างความมั่นใจต่อผู้สวมใส่ ด้วยวิธีการร่างแบบ สร้างโมเดลชิ้นที่สองเพื่อพัฒนาในรูปแบบที่มีความละเอียด และสร้างต้นแบบ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ผลงานเครื่องประดับที่สามารถปกปิด หรือสร้างความคลุมเครือทางกายภาพของกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้า เพื่อเบี่ยงเบนความเป็นจุดสังเกตเมื่อยามใช้ชีวิตในสังคมภายนอก

2. ได้ผลงานเครื่องประดับที่สามารถบรรเทาสภาพจิตใจของกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้า ให้มีความผ่อนคลาย ลดความเครียดความหดหู่ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและความกล้าหาญในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นสังคมภายนอกได้มากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลเกี่ยวกับความผิดปกติบนใบหน้า

ใบหน้าคือองค์ประกอบส่วนหนึ่งของร่างกายมนุษย์ที่มีความสำคัญ และสามารถมองเห็นได้ชัดเจนที่สุด คนที่หน้าตาดีสมบูรณ์พร้อม ย่อมมีโอกาสและทางเลือกที่ดีกว่า ไม่ว่าจะเป็นโอกาสในการทำงาน การเลือกคู่ครอง หรือแม้กระทั่งความน่าเชื่อถือ ก็จะมีโอกาสได้รับมากกว่า ดังนั้นความผิดปกติบนใบหน้าที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยในกลุ่มนี้ จึงส่งผลกระทบต่อตัวผู้ป่วยและบุคคลใกล้ชิดเป็นอย่างมาก ทั้งทางด้านจิตใจ ด้านร่างกายและสังคม มีผู้ป่วยจำนวนมากที่อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมไม่ได้ ทำให้ไม่สามารถทำมาหาเลี้ยงชีพได้ เนื่องจากความผิดปกติบนใบหน้าที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน เช่น ผู้ป่วยบางรายมีอาการน้ำลายไหลออกมาทางมุมปาก ทำให้ไม่สามารถรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่นได้ ไม่สามารถดูหน้าจจากหลอดได้ มีอาการตาแห้ง หลับตาไม่สนิท หรือแม้แต่ว່งรอยบาดแผลที่เกิดขึ้นบนใบหน้า ก็ทำให้ผู้ป่วยเกิดความอับอาย ขาดความมั่นใจในตนเอง ซึ่กลัวไม่กล้าแสดงออก ทำให้ตนเองและบุคคลใกล้ชิดเกิดความเครียดและความวิตกกังวล มีคุณภาพชีวิตที่ต่ำลง สิ่งเหล่านี้อาจนำมาซึ่งการเกิดภาวะซึมเศร้า หรือกลายเป็นจิตเวชด้านอื่นได้ ทำให้เกิดเป็นปัญหาเป็นภาระกับบุคคลใกล้ชิด และยังเป็นปัญหาต่อสังคมอีกด้วย ความผิดปกติบนใบหน้าเหล่านี้สามารถเกิดได้จากหลากหลายสาเหตุและหลายปัจจัยด้วยกัน บางประเภทสามารถรักษาให้หายเป็นปกติได้ แต่ก็มีอีกหลายประเภทที่เมื่อจบการรักษาแล้ว ยังคงทิ้งร่องรอยบาดแผล หรือความผิดปกติบางอย่างไว้อยู่ ซึ่งความผิดปกติบนใบหน้าเหล่านี้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ กลุ่มที่มีความผิดปกติบนใบหน้าที่เป็นมาตั้งแต่กำเนิด และกลุ่มที่มีความผิดปกติบนใบหน้าที่ไม่ได้เป็นมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งทั้งสองกลุ่มก็ยังมีรายละเอียดอีกมากมายดังต่อไปนี้

ประเภทของความผิดปกติบนใบหน้า

ความผิดปกติบนใบหน้าที่เป็นมาตั้งแต่กำเนิด

ความผิดปกติบนใบหน้าที่เป็นมาตั้งแต่กำเนิด มีหลักฐานการพบผู้ป่วยกลุ่มนี้ ตั้งแต่โบราณกาล นับย้อนไปถึงยุคของฮิปโปเครติส (บิดาแห่งการแพทย์) แต่ในสมัยนั้นยังไม่มีวิธีการรักษาผู้ป่วยกลุ่มนี้ได้ดีพอ ทำให้บางรายเสียชีวิตตั้งแต่วัยเด็ก และอีกหลายรายต้องใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนปกติในสังคมอย่างทุกข์ทรมาน การรักษาพึ่งจะมีความเป็นไปได้ในช่วงศตวรรษที่ 20 นี้เอง¹ โดยมี

¹ คณะผู้เชี่ยวชาญของศูนย์สมเด็จพระเทพฯ, หน้า...ต่าง ที่เปลี่ยนได้ (กรุงเทพฯ: อมรินทร์ พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง, 2561), 20.

นายแพทย์พอลเทสลิเออร์ เป็นผู้ค้นคว้าเทคนิคการผ่าตัดทางด้านนี้จนประสบความสำเร็จ ในปี พ.ศ. 2510 จนทำให้ได้รับการยกย่องให้เป็นบิดาแห่งวงการศัลยกรรมตกแต่งแก้ไขความพิการบนใบหน้า และกะโหลกศีรษะ²

ส่วนในประเทศไทยนั้น นายแพทย์จรัญ มหาทุมะรัตน์ แห่งหน่วยศัลยศาสตร์ตกแต่ง ภาควิชาศัลยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดตั้งคณะทำงานขึ้นในปี พ.ศ. 2529 โดยใช้ชื่อว่า “คณะทำงานแก้ไขความพิการบนใบหน้าและกะโหลกศีรษะโรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์” เนื่องจากบริเวณใบหน้ามีอวัยวะที่สำคัญอยู่มากมาย จึงทำให้การผ่าตัดรักษาเป็นเรื่อง ยากและไม่สามารถทำได้เพียงคนเดียว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญจาก หลายสาขามาช่วยกัน เช่น ศัลยแพทย์ตกแต่ง กุมารแพทย์ วิสัญญีแพทย์ ประสาทศัลยแพทย์ รังสี แพทย์ จักษุแพทย์ โสต ศอ นาสิกแพทย์ ทันตแพทย์ ทันตแพทย์จัดฟัน และจิตแพทย์³ เป็นต้น การ ร่วมดูแลแบบสหวิชาชีพนี้ จะทำให้การรักษาเป็นได้ได้ด้วยดีครบถ้วนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งนับว่าเป็น คณะทำงานแก้ไขความพิการบนใบหน้าและกะโหลกศีรษะที่มีมาตรฐานระดับสากล เป็นคณะแรกของ ประเทศไทยอีกด้วย ความผิดปกติบนใบหน้าที่เป็นมาตั้งแต่กำเนิดนั้น ทางการแพทย์ยังสามารถแบ่ง ออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. ความพิการบนใบหน้าชนิดไม่รุนแรง ผู้ป่วยที่มีความพิการบนใบหน้าชนิดไม่รุนแรงนี้ จะมีปัญหาการผิดปกติไม่มากนัก หรือมีเพียงแค่บริเวณใดบริเวณหนึ่งเท่านั้น และมีผลกระทบต่อ อวัยวะต่างๆ อย่างจำกัด เช่น ปากแหว่งเพดานโหว่ โรคตาตیب ใบหูผิดปกติ เป็นต้น⁴

2. ความพิการบนใบหน้าชนิดรุนแรง ผู้ป่วยที่มีความพิการบนใบหน้าชนิดรุนแรงนี้ จะมี ปัญหาการผิดปกติในบริเวณกว้าง หรือในผู้ป่วยบางราย ความผิดปกตินี้อาจส่งผลกระทบต่ออวัยวะ สำคัญต่างๆ ทำให้ยากต่อการรักษาบางประเภทมีลักษณะความผิดปกติที่รุนแรงมาก จนไม่สามารถ รักษาให้หายขาดได้ เช่น กลุ่มที่มีกะโหลกศีรษะเชื่อมติดกันผิดปกติ ใบหน้าแหว่งแต่กำเนิด และโรค วงข้าง เป็นต้น⁵

² เรื่องเดียวกัน, 21.

³ เรื่องเดียวกัน, 24.

⁴ เรื่องเดียวกัน, 50.

⁵ เรื่องเดียวกัน, 50.

ความผิดปกติบนใบหน้าที่ไม่ได้เป็นมาตั้งแต่กำเนิด

ความผิดปกติบนใบหน้าที่ไม่ได้เป็นมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งอาจเกิดจากการที่ผู้ป่วยประสบอุบัติเหตุ เป็นเนื้องอก มีการติดเชื้อ หรือเส้นประสาทสมองคู่ที่7 ที่ใช้สั่งการไปยังกล้ามเนื้อทำให้เกิดสีหน้าต่างๆ และเป็นเส้นประสาทรับความรู้สึกถูกทำลายหรือบอบช้ำ ทำให้ไม่สามารถสั่งการได้ จึงทำให้เกิดความผิดปกติบนใบหน้า⁶

ตัวอย่างของความผิดปกติบนใบหน้าที่ไม่ได้เป็นมาตั้งแต่กำเนิดอาจเกิดจากหลากหลายสาเหตุเช่น

1. ความผิดปกติที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเกิดอุบัติเหตุ หรือการได้รับบาดเจ็บ
2. ความผิดปกติ เป็นผลมาจากเนื้องอก ทั้งเนื้องอกจากมะเร็ง และเนื้องอกที่ไม่ได้มาจากมะเร็ง

3. ความพิการผิดรูปอันเนื่องมาจากการติดเชื้อในลักษณะต่างๆ
4. ความพิการผิดรูปจากการเจริญเติบโตผิดปกติของโครงสร้างใบหน้าในช่วงวัยรุ่น⁷

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความผิดปกติบนใบหน้าและกะโหลกศีรษะทั้งชนิดรุนแรงและไม่รุนแรง

1. ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ และโดยการกระทำของมนุษย์เอง
2. แรกกดทับผิดปกติภายในมดลูก
3. อวัยวะหรือเนื้อเยื่อตายอันเนื่องมาจากการขาดเลือด หรือมีเลือดออกผิดปกติ
4. การหยุดชะงักของการเจริญเติบโตในขณะที่เป็นตัวอ่อนในครรภ์
5. การเจริญผิดรูปของกะโหลกศีรษะแล้วส่งผลกระทบต่อสมอง
6. การเจริญผิดรูปของสมองแล้วส่งผลกระทบต่อรูปร่างของกะโหลกศีรษะ
7. ความผิดปกติของโครโมโซม
8. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม
9. เมตาบอลิซึมผิดปกติตั้งแต่กำเนิด⁸

⁶ วัชร จิงสง่า, อัมพฤกษ์ใบหน้า อัมพาต ภัยเงียบที่มาแรงแห่งยุค (กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2555), 18.

⁷ คณะผู้เชี่ยวชาญของศูนย์สมเด็จพระเทพฯ, หน้า...ต่าง ที่เปลี่ยนได้, 149.

⁸ เรื่องเดียวกัน, 48.

ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้า

กลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้าและกะโหลกศีรษะทั้งที่เป็นมาตั้งแต่กำเนิด และไม่ได้เป็นมาตั้งแต่กำเนิดก็ล้วนได้รับผลกระทบทั้งต่อตัวผู้ป่วยเอง หรือแม้กระทั่งสังคมและบุคคลรอบข้าง ผลกระทบดังกล่าวที่สามารถเห็นได้ชัดเจนคือผลกระทบทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคม ดังต่อไปนี้

1. ผลกระทบทางด้านร่างกาย ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับร่างกายของผู้ป่วยนั้นโดยส่วนมาก ผู้ป่วยมักจะมีหน้าตาที่ผิดปกติ กระบอกตาห่าง ทำให้การมองเห็นไม่ดีเท่าคนปกติ ถ้าเป็นเกี่ยวกับหูมักจะมีการได้ยินที่บกพร่อง เนื่องจาก หูเล็กผิดปกติหรือหูวางผิดปกติ ถ้าเป็นเกี่ยวกับปาก อาจจะมีปัญหาในเรื่องของการสบฟัน ซึ่งฟันไม่สามารถสบกันได้ ทำให้มีปัญหาในการรับประทานอาหาร การพูดไม่ชัด และบางรายอาจจะมีอาการอ้าปากตลอดเวลา ผู้ป่วยที่มีอาการผิดปกติบนใบหน้าเหล่านี้ในรายที่อาการรุนแรงก็จะเสียชีวิตตั้งแต่วัยเด็ก หากไม่เสียชีวิตก็ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างทุกข์ทรมาน

2. ผลกระทบทางด้านจิตใจ ผลกระทบทางด้านจิตใจที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยที่มีความผิดปกติบนใบหน้าส่งผลให้ผู้ป่วยมีอาการเครียด วิตกกังวล โกรธง่ายและมีอารมณ์เศร้า โดยผู้ป่วยส่วนมากจะมีอารมณ์เศร้า ขาดความมั่นใจในตนเอง มองตนเองไร้ค่า มีอาการเก็บตัว ไม่กล้าออกไปเผชิญกับสังคมภายนอก ทำให้ผู้ป่วยบางรายไม่สามารถทำงานหาเลี้ยงชีพตนเองได้ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเสียสุขภาพจิต จนอาจกลายเป็นโรคประสาท หรืออาการทางจิตได้⁹ เนื่องจากอารมณ์เหล่านี้ล้วนส่งผลต่อสุขภาพจิตโดยตรง ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ผู้ป่วยเกิดอารมณ์เหล่านี้ ได้แก่

2.1 อารมณ์โกรธ ซึ่งอาจมาจากการใช้ชีวิตประจำวันนั้น ปัญหาและอุปสรรค จากอาการเจ็บป่วย หรือข้อจำกัด บางอย่างทางร่างกาย ทำให้การใช้ชีวิตประจำวันไม่คล่องตัวเหมือนกับคนปกติทั่วไป ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นเนื่องจากมีปัญหาในการพูด การมองเห็นสิ่งต่างๆไม่ชัดเจน เนื่องจากความผิดปกติของดวงตา ไม่สามารถรับประทานอาหารได้อย่างคนปกติ เนื่องจากมีอาการน้ำลายไหลหรือฟันไม่สบกัน อาการเหล่านี้ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัว ส่งผลให้ผู้ป่วยเกิดความหงุดหงิด และมีอารมณ์โกรธ อารมณ์โกรธจะทำให้ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรม การแสดงออกที่ก้าวร้าวรุนแรง ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อตนเองและผู้อื่นได้

2.2 อารมณ์วิตกกังวล อารมณ์วิตกกังวล คือความกลัวต่อสิ่งที่ยังมาไม่ถึง มักจะเกิดขึ้นเนื่องจากความไม่พร้อม หรือขาดความมั่นใจในตนเอง รวมทั้งการที่เคยได้มีประสบการณ์ไม่ดีต่อสิ่งนั้นๆ และจะวิตกกังวลเมื่อต้องพบกับเหตุการณ์นั้นอีก ความวิตกกังวลทำให้คนเราไม่มีความสุขอย่างมาก บางคนอาจใช้วิธีการแก้ปัญหาที่ผิดๆ เช่น การดื่มสุราเพื่อให้เกิดความกล้า หรือการใช้ยา

⁹ ลิขิต กาญจนารณ, สุขภาพจิต (กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547), 127.

ระงับอาการที่เกิดขึ้น ซึ่งวิธีเหล่านี้เป็นการแก้ไขปัญหาที่ผิด เพราะเมื่อฤทธิ์ของยาหรือสุราหมดลงแล้ว ปัญหาเหล่านั้นก็ไม่ได้หมดตาม แต่กลับยังเป็นปัญหาอยู่เช่นเดิม

2.3 อารมณ์เครียด อารมณ์เครียดเป็นสภาพทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลต้องตก อยู่ภายใต้แรงกดดันบางประการ แรงกดดันนี้อาจจะเกิดจากสาเหตุภายในตัวเอง หรือมาจาก สภาพแวดล้อม¹⁰ เช่น การสูญเสีย ผิดหวัง ขาดแคลน หรือแม้แต่ต่ออวัยวะร่างกายที่เคยสมบูรณ์อยู่ ต้อง มีความพิการเกิดขึ้น อาการเหล่านี้ล้วนทำให้เกิดความเครียดทั้งสิ้น

2.4 อารมณ์เศร้า อารมณ์เศร้า เป็นอารมณ์ที่เกิดจากความรู้สึกผิดหวัง สูญเสีย ลักษณะของการเกิดอารมณ์เศร้า มีลักษณะตั้งแต่เล็กน้อย ไปจนถึงระดับรุนแรง และจัดว่าเป็น อารมณ์ที่คุกคามความสุขของคนมากที่สุดอีกอารมณ์หนึ่ง¹¹ อารมณ์เศร้ามักมีสาเหตุมาจากการ สูญเสียสิ่งสำคัญกับตนเองมากๆ ไป เช่น ครอบครัว คนรัก หรือแม้แต่อวัยวะร่างกาย ซึ่งอารมณ์ เศร้าสัมพันธ์กับความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง ทำให้มองตัวเองในด้านลบ เช่น การพบกับความล้มเหลว และผิดหวังในชีวิต จากการไม่ได้รับการยอมรับ ขาดความสามารถในการทำงาน เลยทำให้ตนเองรู้สึก เศร้าหมอง ไร้ค่า ไร้ความหมาย บางคนอยู่ในระดับรุนแรงมาก จนอาจทำให้เกิดภาวะซึมเศร้าและ นำมาซึ่งการฆ่าตัวตายได้

3. ผลกระทบทางสังคม ผู้ป่วยที่มีความผิดปกติบนใบหน้าส่วนใหญ่ มักจะเก็บตัวและ ไม่ชอบพบเจอผู้คน เนื่องจากใบหน้าเป็นสิ่งแรกที่ทุกคนจะมองเห็นได้ชัดเจนที่สุด และเมื่อใบหน้าของผู้ป่วยกลุ่มนี้มีความผิดปกติหรือไม่เหมือนคนอื่น ทำให้ผู้ป่วยเกิดความอับอายและกลัวที่จะถูกล้อ ถูก มอง หรือถูกรังเกียจ จึงทำให้ผู้ป่วยกลุ่มนี้ ถ้าเป็นในวัยเด็กก็จะไม่อยากไปโรงเรียน หรือไม่สามารไป วิทยาลัยแบบคนปกติได้ ซึ่งอาจทำให้มีการพัฒนาทางสมองที่ช้า เรียนไม่ทันเพื่อนหรือหมดอนาคต เพราะไม่สามารถไปโรงเรียนได้ ส่วนในผู้ใหญ่บางรายก็ไม่สามารถทำงานได้ หรือไม่มีคนรับเข้าทำงาน เนื่องจากความผิดปกติที่ผู้ป่วยเป็น จึงส่งผลให้ขาดรายได้ ไม่มีงานทำ ตกงาน ไม่มีเพื่อน ไม่มีสังคม ไม่มีเงินไว้ยังชีพ จนอาจกลายมาเป็นภาระให้กับคนใกล้ชิดหรือคนในครอบครัวที่จะต้องคอยดูแล

สรุปผลกระทบต่อกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้า

ผลกระทบต่อกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้า ที่สามารถเห็นได้ชัดเจนนั้น มีทั้งหมด 3 ด้านด้วยกัน คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสังคม ในผู้ป่วยบางราย แพทย์อาจช่วยดูแลรักษา ด้านร่างกายได้ แต่ทางด้านสังคมและจิตใจเป็นสิ่งที่คนใกล้ชิด และคนในสังคมจะต้องช่วยกัน โดยรู้จัก เรียนรู้ ทำความเข้าใจและให้ความสำคัญกับผู้ป่วยกลุ่มนี้ เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถใช้ชีวิตดังเช่นคนปกติได้ ไม่ควรล้อเลียน รังเกียจหรือปิดกั้นโอกาสของพวกเขา เพราะปัญหาจากความผิดปกติบนใบหน้าที่คน

¹⁰ เรื่องเดียวกัน, 122.

¹¹ เรื่องเดียวกัน, 124.

กลุ่มนี้ได้รับก็มากพออยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนในครอบครัวและคนใกล้ชิด ควรให้กำลังใจ ปลุกฝังความรู้ ความคิดที่ถูกต้องเหมาะสมให้กับผู้ป่วยกลุ่มนี้ ให้พวกเขามีความมั่นใจ นับถือในตนเอง เชื่อมั่นในตนเอง พวกเขาจึงจะสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถดูแลตนเองได้

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ป่วยที่มีความผิดปกติบนใบหน้า

จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้ที่มีความผิดปกติบนใบหน้า พบว่าปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือปัญหาทางด้านจิตใจ และการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม โดยผู้ที่มีความผิดปกติบนใบหน้าส่วนใหญ่จะไม่อยากตอบคำถาม เมื่อถูกถามถึงความผิดปกติบนใบหน้าที่เกิดขึ้น มีอาการเก็บตัว วิดกกังวล และขาดความมั่นใจในตนเอง ประเมินคุณค่าในตนเองต่ำกว่าที่ควรจะเป็น และรู้สึกถึงความผิดปกติบนใบหน้าที่เกิดขึ้น ทำให้ตนเองไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต เกิดความอับอายเมื่อต้องออกไปเผชิญกับสังคมภายนอก ทำให้ไม่สามารถออกไปทำงานหรือใช้ชีวิตตามปกติในสังคมได้ ในผู้ที่มีความผิดปกติบนใบหน้าที่ไม่ได้เป็นมาตั้งแต่กำเนิดนั้น จะมียารักษาที่รุนแรงกว่า เนื่องจากมีความรู้สึกที่ตนเองได้สูญเสียสิ่งสำคัญไปหลายอย่าง จากคนที่เคยมีใบหน้าปกติสมบูรณ์ กลับต้องกลายเป็นผู้ที่มีใบหน้าผิดปกติไม่สมบูรณ์เหมือนแต่ก่อน การงานอาชีพที่เคยทำอยู่กลับต้องหยุดลง เนื่องจากความผิดปกติบนใบหน้าที่เกิดขึ้น เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน การดำเนินชีวิต และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ทำให้รายได้ที่เคยมีขาดหายไป แต่กลับมีค่าใช้จ่ายที่ต้องหามาเพิ่ม เพื่อเป็นค่ารักษาตนเอง ในบางรายเลือกที่จะไม่เข้ารับการรักษา เพราะกังวลในเรื่องภาระค่าใช้จ่ายที่จะต้องเสีย จึงนำมาซึ่งความรู้สึกสิ้นหวังกับชีวิต บางรายมีภาวะซึมเศร้า นำมาซึ่งความคิดที่จะฆ่าตัวตาย

สรุปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

ผู้ที่มีความผิดปกติบนใบหน้าส่วนใหญ่ มีปัญหาทางด้านจิตใจเป็นอย่างมาก เนื่องจากความผิดปกติบนใบหน้าโดยส่วนใหญ่แล้วจะทิ้งร่องรอยของบาดแผลไว้ชัดเจนและบางรายก็อาจมีความพิการของอวัยวะบนใบหน้าบางส่วนร่วมด้วยจึงทำให้เกิดความรู้สึกอับอาย ขาดความมั่นใจ วิดกกังวล สิ้นหวังและสูญเสีย จนทำให้ผู้ที่มีความผิดปกติบนใบหน้า บางรายตกอยู่ในสภาวะซึมเศร้า ซึ่งหากไม่ได้รับการปลุกฝังความรู้ ความคิด และการเยียวยาทางจิตใจที่ถูกต้องเหมาะสมแล้ว ก็อาจนำมาซึ่งความสูญเสียมากกว่าที่เป็นอยู่ได้

ภาพที่ 1 ผู้ที่มีความผิดปกติบนใบหน้า

หน่วยงานที่ร่วมกันรณรงค์และช่วยเหลือผู้ที่มีความผิดปกติบนใบหน้า

โครงการ
คลินิกเคลื่อนที่
จุดขา ใสใจ อยู่ไกล เราไม่หา

ศูนย์สมเด็จพระเทพฯ สหใจความพิการบนใบหน้า-คางคกริม-
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ถích ส.บ. 14

โครงการ
คลินิกเคลื่อนที่
จุดขา ใสใจ อยู่ไกล เราไม่หา

รักษาฟรี!
ไม่มีค่าใช้จ่าย

ตัวอย่าง
ผู้ป่วยโรคต่างๆ

โดย ทีมผู้เชี่ยวชาญสหสาขา ของ
"ศูนย์สมเด็จพระเทพฯ"
แก้ไขความพิการบนใบหน้า-คางคกริม-
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย

รับบริการตั้งแต่
ประสาทศัลยกรรม
ทันตกรรม
ศัลยกรรม

ศัลยกรรม
ศัลยกรรม หู คอ จมูก
ฉีกฝีคาง
ฉีกกระดูกขา
ฉีกสังกะสีกระดูก

นวัตกรรมการดูแลรักษาเชิงบูรณาการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร
ศูนย์สมเด็จพระเทพฯ

ภาพที่ 2 โครงการคลินิกเคลื่อนที่ของศูนย์สมเด็จพระเทพฯ

ที่มา: ศูนย์สมเด็จพระเทพฯ, โครงการคลินิกเคลื่อนที่โดยศูนย์สมเด็จพระเทพฯ, เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก http://www.craniofacial.or.th/srv_mobile.php

ภาพที่ 3 แนวทางการดูแลผู้ป่วยที่มีความผิดปกติบนใบหน้าและกะโหลกศีรษะ

ที่มา: ศูนย์สมเด็จพระเทพฯ, แนวทางการดูแลผู้ป่วยที่มีความผิดปกติบนใบหน้าและกะโหลกศีรษะ, เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก http://www.craniofacial.or.th/srv_mobile.php

ศูนย์สมเด็จพระเทพรัตนฯ แก้ไขความพิการบนใบหน้าและกะโหลกศีรษะได้จัดตั้งโครงการคลินิกเคลื่อนที่ขึ้น เนื่องจากผู้ป่วยที่มีความผิดปกติบนใบหน้าและกะโหลกศีรษะส่วนใหญ่เป็นผู้ป่วยที่อยู่ตามต่างจังหวัด และรายได้น้อยการเดินทางเข้ามากรุงเทพฯ ในแต่ละครั้งจึงเป็นเรื่องยากลำบาก เพราะการเข้ามารักษาที่กรุงเทพฯ ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากมาย เช่น ค่าที่พัก ค่าเดินทาง รวมถึงค่ารักษาผ่าตัด ทำให้ผู้ป่วยส่วนใหญ่ไม่ได้รับการรักษาอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง ด้วยเหตุผลเหล่านี้ศูนย์สมเด็จพระเทพรัตนฯ จึงได้ริเริ่มโครงการ คลินิกเคลื่อนที่ขึ้นมาตั้งแต่ปี 2558 เพื่อให้ผู้ป่วยเหล่านี้ได้รับการรักษาอย่างทั่วถึง และหากเป็นการรักษาที่ซับซ้อนและต้องเข้ามีความจำเป็นที่ต้องเข้ามาทำที่โรงพยาบาลจุฬาฯ ทางศูนย์สมเด็จพระเทพรัตนฯ ก็จะสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าที่พัก และค่ารักษาผ่าตัดให้โดยไม่ต้องใช้ใบส่งตัว

ภาพที่ 4 โครงการยิ้มสวยด้วยแพทย์ โรงพยาบาลยันฮี
ที่มา: โรงพยาบาลยันฮี, โครงการยิ้มสวยด้วยแพทย์ โรงพยาบาลยันฮี, เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม
2563, เข้าถึงได้จาก <https://th.yanhee.net/ข่าวสารและกิจกรรม/โครงการยิ้มสวยด้วยแพทย์-เด็กปากแหว่งเพดานโหว่/>

ยันฮีจัดโครงการยิ้มสวยด้วยแพทย์ ปีที่ 21 รักษาเด็กปากแหว่งเพดานโหว่ โดยไม่เสีย
ค่าใช้จ่าย 100 รายสำหรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 3 เดือน - 20 ปี เริ่มตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป โดย
โรงพยาบาลยันฮีได้สร้างแคมเปญ 1 แשרของคุณ มีค่าสำหรับเด็กด้อยโอกาส

ภาพที่ 5 มูลนิธิสร้างรอยยิ้มประเทศไทย

ที่มา: โพสต์ทูเดย์, มูลนิธิสร้างรอยยิ้มประเทศไทย, เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก <https://www.posttoday.com/pr/374757>

Operation Smile มูลนิธิสร้างรอยยิ้มประเทศไทย ให้ความช่วยเหลือด้านศัลยกรรม แก่ไขภาวะปากแหว่งเพดานโหว่และความผิดปกติบนใบหน้าแก่เด็กๆ ทั่วประเทศโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ร่วมกับ BBDO Proximity Thailand จัดทำแคมเปญรณรงค์ให้คนเห็นความสำคัญของปัญหาและขอรับบริจาคเพื่อเป็นทุนการรักษาให้เด็กๆ ได้มีรอยยิ้มสดใสอย่างถาวร และชวนชาว Social มาร่วมแคมเปญดีๆ ด้วยการร่วมกัน Post รูปช้อนรอยยิ้มหลังตุ๊กตาพร้อมข้อความ เด็กปากแหว่งเพดานโหว่ ไม่กล้าจะเผยรอยยิ้ม มีปัญหาสุขภาพ ขาดเพื่อน ขาดโอกาส

ภาพที่ 6 มูลนิธิสร้างรอยยิ้มประเทศไทย

ที่มา: โพสต์ทูเดย์, มูลนิธิสร้างรอยยิ้มประเทศไทย, เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก <https://www.posttoday.com/pr/374757>

รอยยิ้มกับเด็กๆ เป็นของคู่กัน แต่สำหรับเด็กที่เกิดมาพร้อมภาวะปากแหว่งเพดานโหว่กว่า 2,000 คน ในแต่ละปี “ยิ้ม” เป็นเรื่องน่าอายสำหรับพวกเขา ทุกครั้งที่อยู่ต่อหน้าผู้อื่น พวกเขาจะนำตุ๊กตาน่ารักๆ มาปิดบังริมฝีปากที่แหว่งของตัวเอง เพื่อหลบซ่อนความผิดปกติบนใบหน้าของตน ภาพยนตร์โฆษณาชุด The Painted Smile จึงถูกจัดทำขึ้นเพื่อปลุกกระแสสังคมให้ระดมความช่วยเหลือแก่ผู้ป่วยที่มีภาวะปากแหว่งเพดานโหว่ให้พวกเขาได้รับการผ่าตัด มีรอยยิ้มและอนาคตใหม่

ศูนย์รักษาผู้ป่วยปากแหว่งเพดานโหว่ โรงพยาบาลทันตกรรม
 คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ร่วมกับ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ และศูนย์อนามัยที่ 1 เชียงใหม่

จัดประชุมฝึกอบรม หัวข้อเรื่อง
“การรณรงค์ป้องกันภาวะปากแหว่งเพดานโหว่
และความพิการแต่กำเนิดด้วยโฟลัด
จังหวัดเชียงใหม่”

ภายใต้กิจกรรม **วันครอบครัวยิ้มสวย เสียงใส ครั้งที่ 7**
 วันจันทร์ที่ 5 กุมภาพันธ์ 2561 เวลา 08.15-16.00 น.
 ณ ห้องประชุมสุภราสีโนบล ชั้น 4 อาคาร 1
 คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

www.dent.cmu.ac.th | Faculty of Dentistry Chiang Mai University

ภาพที่ 7 โครงการรณรงค์ป้องกันภาวะปากแหว่งเพดานโหว่ และความพิการแต่กำเนิดด้วยโฟลัด
จังหวัดเชียงใหม่

ที่มา: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะทันตแพทยศาสตร์, **โครงการรณรงค์ป้องกันภาวะปากแหว่ง
เพดานโหว่ และความพิการแต่กำเนิดด้วยโฟลัด จังหวัดเชียงใหม่**, เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563,
เข้าถึงได้จาก [https://www.dent.cmu.ac.th/web/frontend/web/index.php?r=site/viewnews
&i=236](https://www.dent.cmu.ac.th/web/frontend/web/index.php?r=site/viewnews&i=236)

ศูนย์รักษาผู้ป่วยปากแหว่งเพดานโหว่ คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ศูนย์อนามัยที่ 1 เชียงใหม่ สำนักงานบรรเทาทุกข์และ
ประชานามัยพิทักษ์ สภากาชาดไทย สมาคมเพื่อเด็กพิการแต่กำเนิด (ประเทศไทย) และสมาคมความ
พิการปากแหว่งเพดานโหว่ ใบหน้าและศีรษะ แห่งประเทศไทย จัดโครงการรณรงค์ป้องกันภาวะปาก
แหว่งเพดานโหว่และความพิการแต่กำเนิดด้วยโฟลัด จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2561 ภายใต้กิจกรรม
“วันครอบครัวยิ้มสวย เสียงใส ครั้งที่ 7” ขึ้นเพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมฯ ได้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการ
ป้องกันความพิการแต่กำเนิดด้วยโฟลัดอย่างถูกต้อง รวมถึงสามารถสื่อองค์ความรู้เรื่องการป้องกัน
ความพิการแต่กำเนิดไปสู่ผู้สตรีเจริญพันธุ์ในอำเภอเป้าหมายหลัก 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอฝาง อำเภอ
จอมทอง อำเภอแม่ฮอน และอำเภอแม่แจ่ม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ร่วมกับ **asava** Lalalove TuTTi VATANIKA kloset

No.1
Best seller

“เพราะรอยยิ้มคือความสุข”

KARMARTS ร่วมกับนิตยสาร LIPS และ 5 แฟชั่นดีไซเนอร์ชั้นนำของไทย
 สร้างสรรค์คอนเซ็ปต์คอนกรีตในคอนเซ็ปต์ฉบับ 1 แฟชั่นดีไซเนอร์ Cathy Doll L-Glutathione Magic Cream SPF50+ PA+++ รุ่น Limited Edition โดยรายได้ส่วนหนึ่งไปสนับสนุนช่วยเหลือเด็กปากแหว่งเพดานโหว่ มูลนิธิสร้างรอยยิ้ม (Operation Smile Foundation) เพื่อสนับสนุนการผ่าตัดช่วยชีวิตเด็กเหล่านี้ให้กลับมา รอยยิ้มอีกครั้ง

NET Wt. 138ml (4.64 oz.)

ภาพที่ 8 โครงการเพราะรอยยิ้มคือความสุขกับคาร์มาร์ท
 ที่มา: คาร์มาร์ท, โครงการเพราะรอยยิ้มคือความสุขกับคาร์มาร์ท, เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563,
 เข้าถึงได้จาก <https://online.karmarts.com/blog/activity-01/>

KARMARTS ร่วมกับนิตยสาร LIPS เชิญ 5 แฟชั่นดีไซเนอร์จากแบรนด์ดังของไทย
 ประกอบไปด้วย Asava, TuTTi, Kloset, Lalalove และ VATANIKA นำลวดลายสุดพิเศษจากบนผืน
 ผ้าสรรคสร้างสู่หลอดครีมกันแดด “Cathy Doll L-Glutathione Magic Cream SPF50+ PA+++
 รุ่น Limited Edition” โดยรายได้ส่วนหนึ่งนำไปสมทบทุนช่วยเหลือเด็กปากแหว่งเพดานโหว่ มูลนิธิ
 สร้างรอยยิ้ม (Operation Smile Foundation)

อิทธิพลทางศิลปะ

ภาพที่ 9 ผลงาน “Boosters”

ที่มา: Akiko Shinzato, **Boosters**, Accessed January 20, 2020, Available from <https://wertn.com/2019/01/akiko-shinzato/>

ศิลปิน Akiko Shinzato เป็นนักออกแบบเครื่องประดับชาวญี่ปุ่น ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานมาจากการศึกษาของประเทศญี่ปุ่น โดยศิลปินมีความเห็นว่านักเรียนในประเทศญี่ปุ่น มักมีความขี้อายและถ่อมตน ไม่ค่อยมีความมั่นใจในตนเอง มักกลัวที่จะทำผิดพลาด ซึ่งต่างจากนักเรียนในประเทศอื่นๆ ซึ่งศิลปินมีความรู้สึกว่าคุณเหล่านี้ดูมีความกระตือรือร้นและมั่นใจในตนเอง ศิลปินจึงต้องการที่จะสร้างสรรค์เครื่องประดับที่สามารถเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้สวมใส่ได้ โดยการนำท่าทางของการเล่นโยคะ มาปรับใช้กับชิ้นงานเครื่องประดับ เพื่อให้เกิดความรู้สึกในเชิงบวกแก่ผู้สวมใส่ โดยที่เครื่องประดับของ Akiko จะจำกัดการเคลื่อนไหวของร่างกายในขณะที่สวมใส่ เพื่อให้อยู่ในตำแหน่งของท่าโยคะที่ศิลปินได้กำหนดไว้

ภาพที่ 10 ผลงาน “Another Skin”

ที่มา : Akiko Shinzato, **Another Skin**, Accessed January 20, 2020, Available from <https://www.designboom.com/design/akiko-shinzato-another-skin-jewelry-collection-08-05-2015/>

ในผลงานชุดนี้ Akiko ให้ความสนใจกับการแต่งหน้าของตัวละครในภาพยนตร์ จึงเกิดความคิดว่าถ้าคนเราสามารถแต่งหน้าด้วยเครื่องประดับได้จะเป็นอย่างไร ประกอบกับตัวศิลปินเองมีความสนใจในคริสตัลของสวารอฟสกีที่มีหลายหลากสี หลากหลายรูปทรงและหลากหลายขนาด ศิลปินจึงออกแบบชิ้นงานเครื่องประดับที่สามารถใช้ตกแต่งใบหน้าได้ขึ้นมา เพื่อที่จะทำให้ผู้สวมใส่สามารถปรับเปลี่ยนรูปลักษณ์ของตนเองผ่านชิ้นงานเครื่องประดับ

ภาพที่ 11 ผลงาน “Terrifying Beauty”

ที่มา: Burcu Buyukunal, **Terrifying Beauty**, Accessed January 20, 2020, Available from <https://www.trendtablet.com/27375-burcu-buyukunal/>

Burcu Buyukunal เป็นนักร้องแบบชาวตุรกี ผลงานชิ้นนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการการทำศัลยกรรม ตัวศิลปินต้องการสะท้อนความงามที่น่าสะพรึงกลัวของการทำศัลยกรรมพลาสติก ที่ในสังคมปัจจุบันนิยมการทำศัลยกรรมจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมมวลชน โดยศิลปินได้สร้างสรรค์เครื่องประดับที่บิดเบือนใบหน้า ไปในแนวทางแปลกประหลาด ซึ่งตรงข้ามกับวัตถุประสงค์เดิม

ภาพที่ 12 อิทธิพลสื่อโฆษณาที่มีต่ออัตลักษณ์ของผู้คน
 ที่มา : Ruth Styles, **What would You Look Like with Angelina Jolie's Lips?**
Photographers Create Startling Portraits Using Real People and Celebrity Body
Parts, Accessed January 20, 2020, Available from <https://www.dailymail.co.uk/femail/article-2307088/French-photographers-Bruno-Metra-Lawrence-Jeanson-create-bizarre-portraits-using-real-women-celebrity-body-parts.html>

ช่างภาพชาวฝรั่งเศส Metra-Jeanson ได้ตัดรูปชิ้นส่วนอวัยวะบนใบหน้า จากนิตยสาร
 โฆษณามาติดไว้บนใบหน้าของนางแบบ จากนั้นจึงถ่ายภาพและโพสต์ลงบนเว็บไซต์ Tumblr เพื่อ
 สะท้อนถึงอิทธิพลของสื่อโฆษณาที่มีต่ออัตลักษณ์ของผู้คน

ภาพที่ 13 ผลงาน “Defect”

ที่มา: Annelie Gross, **Defect**, Accessed January 20, 2020, Available from <https://www.brightonfashionweek.com/blog/annelie-gross-defects>

Annelie Gross นักออกแบบชาวเยอรมัน มีความสนใจในเรื่องเครื่องมือทางการแพทย์ โดยศิลปินได้ตั้งคำถามว่า เหตุใดเครื่องมือทางการแพทย์ถึงไม่น่าสวมใส่ แม้จะเป็นสิ่งที่ช่วยในการบำบัดรักษา ศิลปินจึงได้สร้างสรรค์ผลงานชุด “ข้อบกพร่อง” ขึ้นมา ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างวัสดุออร์โธปิดิกส์ทั่วไป เช่น โพลีเอทิลีน เข้ากับวัสดุที่ใช้ทำเครื่องประดับ เพื่อให้เครื่องมือทางการแพทย์ดูสวยงามและน่าสวมใสมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 14 ผลงาน “Not Your Average Beauty”

ที่มา: Joanne Tan, **Not Your Average Beauty**, Accessed January 20, 2020, Available from <https://www.ignant.com/2017/03/28/not-your-average-beauty-by-joanne-tan/>

Joanne Tan เป็นนักร้องแบบเครื่องประดับชาวมาเลเซีย ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับจากชนเผ่าหัวรุนแรง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อต่อสู้กับอุดมคติด้านความงามและความหลงใหลในการทำศัลยกรรม ศิลปินสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับที่ทำให้ผู้สวมใส่สามารถปรับแต่งรูปลักษณ์ได้ตามต้องการ เพื่อให้ผู้สวมใส่เลือกที่จะปรับปรุงความไม่สมบูรณ์แบบมากกว่าการปรับเปลี่ยนลักษณะตามธรรมชาติ โดยศิลปินได้ใช้ไข่มุกแต่ละชิ้นที่มีเอกลักษณ์ สามารถปรับขนาดให้เหมาะสมกับลักษณะทางกายภาพที่หลากหลายของสังคมเอเชียตะวันตกได้

สรุปอิทธิพลทางศิลปะ

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับใบหน้าและร่างกายแล้วพบว่า การเลือกสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเสริมสร้างบุคลิกภาพอันส่งผลถึงสภาพจิตใจ กลุ่มปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือทางการแพทย์ให้มีความสวยงามน่าสวมใส่ และกลุ่มที่ใช้เครื่องประดับในการปกปิดบิตเบียนอวัยวะบนใบหน้าของผู้สวมใส่ ข้าพเจ้าในฐานะนักร้องแบบเครื่องประดับจึงสนใจแนวคิดของกลุ่มเครื่องประดับที่ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพอันส่งผลถึงสภาพจิตใจ และกลุ่มที่ใช้เครื่องประดับในการปกปิดบิตเบียนอวัยวะบนใบหน้าของผู้สวมใส่นำมาวิเคราะห์และปรับใช้เป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องประดับต่อไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ความสำคัญของงานเครื่องประดับ

เครื่องประดับคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อใช้ประดับตกแต่งร่างกาย มาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ หน้าที่ของเครื่องประดับอาจเป็นได้หลากหลายอย่าง เช่น เครื่องประดับบางประเภทสวมใส่เพื่อความสวยงาม สวมใส่เพื่อบ่งบอกฐานะ หรือสวมใส่ไว้เป็นเครื่องรางที่มาจากความเชื่อของแต่ละบุคคล ข้าพเจ้าในฐานะนักออกแบบเครื่องประดับจึงต้องการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับที่สวมใส่เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจทางด้านกายภาพ อันส่งผลถึงสภาพจิตใจให้กลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้าเหล่านี้ เพื่อให้มีสุขภาพจิตใจที่ดีขึ้น

จิตวิทยา

จิตวิทยาเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์โดยตรงซึ่งมุ่งเน้นศึกษาพฤติกรรมและกระบวนการทางจิตของมนุษย์เป็นหลัก การศึกษาทางด้านจิตวิทยาจะช่วยให้เราสามารถเข้าใจความรู้สึกนึกคิดไปจนถึงพฤติกรรมทั้งของตนเองและผู้อื่นได้ ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันเป็นอย่างมาก เพราะถ้าหากเรามีความเข้าใจในตนเองแล้วก็จะสามารถรับรู้ข้อดีและยอมรับข้อเสียของตนเองได้ ส่วนการที่เรารู้จักเข้าใจผู้อื่นด้วยนั้นก็ยิ่งทำให้เราสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

จิตวิทยาบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ คือ ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลทั้งส่วนภายนอกและส่วนภายใน ส่วนภายนอกคือส่วนที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน เช่น รูปร่างหน้าตา กิริยามารยาท การแต่งตัว วิธีพูดจา เป็นต้น ส่วนภายในคือส่วนที่มองเห็นได้ยากแต่อาจทราบได้โดยการอนุมาน เช่น สติปัญญา ความถนัด หรือลักษณะทางอารมณ์ บุคลิกภาพของมนุษย์มีมากมายหลากหลายแบบ มีทั้งแบบที่เป็นลักษณะร่วมกันของมนุษย์เป็นสากล และแบบลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรม ศาสนา เชื้อชาติ แต่บางลักษณะก็เป็นลักษณะเฉพาะตัว¹² โดยบุคลิกภาพและพฤติกรรมของคนเราสามารถเปลี่ยนแปลงได้ด้วยการเรียนรู้อันเป็นรากฐานของการเสริมสร้างความมั่นใจ ความมีคุณค่าให้แก่ตนเอง¹³ ซึ่งถ้าหาก

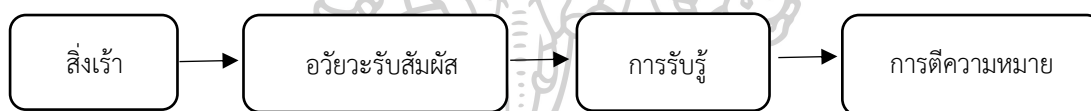
¹² ศรีเรือน แก้วกังวาน, **ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (รู้เรา รู้เขา)** (กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน, 2554), 9.

¹³ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณ, **สุขวิทยาจิต** (กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555), 167.

เรามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องบุคลิกภาพที่ดีแล้ว จะทำให้การดำเนินชีวิตหรือการประกอบอาชีพในชีวิตประจำวันของเราดีขึ้น เนื่องจากการมีบุคลิกภาพที่ดีจะนำไปสู่ความสำเร็จในอาชีพการงานและการเข้าสังคมได้

จากการศึกษาข้อมูลและทฤษฎีทางด้านจิตวิทยาบุคลิกภาพที่กล่าวมาในข้างต้นแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงพบว่าทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้อง และสามารถช่วยส่งเสริมเยียวยาจิตใจของผู้ที่มีความผิดปกติบนใบหน้าให้มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นได้มีทั้งหมด 3 ทฤษฎีคือ ทฤษฎีของ อัลเบิร์ต แอลลิส ทฤษฎีของแอตเลอร์ และทฤษฎีของเจมส์แลงส์ ดังนี้

1. **ทฤษฎีบุคลิกภาพของอัลเบิร์ต แอลลิส** อัลเบิร์ต แอลลิส นักจิตวิทยากลุ่มแนวคิดปัญญานิยม เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนสามารถเปลี่ยนแปลงได้ มนุษย์ทุกคนมี ความคิด เหตุผล และอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกัน¹⁴ ถ้าหากมนุษย์ได้รับกระบวนการการรับรู้ที่ดี ก็จะทำให้มนุษย์มีความคิด เหตุผล และสภาวะทางอารมณ์ที่ดีตามมา ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่สุขภาพจิตที่ดี

ภาพที่ 15 ลำดับการเกิดกระบวนการการรับรู้

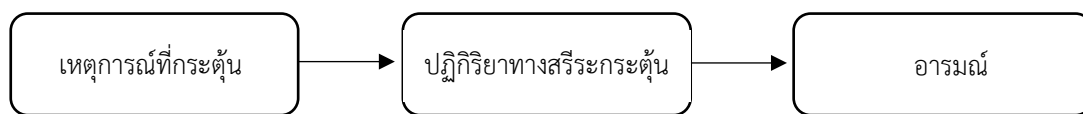
2. **ทฤษฎีของแอตเลอร์** แอตเลอร์ จิตแพทย์ชาวเวียนนา กลุ่มฟรอยด์รุ่นใหม่เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีปมด้อย และต้องการเอาชนะปมด้อยที่ตนเองมีอยู่ ด้วยการสร้างปมเด่นขึ้นมาชดเชยเพื่อที่จะลบล้างความรู้สึกด้อยค่า¹⁵ ซึ่งความต้องการเอาชนะนี้จะเป็นแรงผลักดันให้มนุษย์มีพลังที่จะกระตือรือร้นในการดำเนินชีวิตไปในทางที่ดี ให้เป็นที่ยอมรับจากสังคมและบุคคลใกล้ชิด เพื่อเติมเต็มความรู้สึกที่ขาดหายไปให้กับตนเอง

3. **ทฤษฎีอารมณ์ของเจมส์ แลงส์** วิลเลียม เจมส์และคาร์แลงส์ เชื่อว่าอารมณ์เป็นผลอันเนื่องมาจากการรับรู้การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย คือเมื่อมนุษย์ได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าทางอารมณ์ จะทำให้สรีระเกิดการเปลี่ยนแปลง แล้วจึงเกิดอารมณ์ตามมา¹⁶

¹⁴ ศรีเรือน แก้วกังวาน, *ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (รู้เรา รู้เขา)*, 281.

¹⁵ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา, *สุขวิทยาจิต*, 178.

¹⁶ ภัคสกุล นาคจุ, *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอารมณ์* (กรุงเทพฯ: ภัคสุภรณ์การพิมพ์, 2557), 74.

ภาพที่ 16 ลำดับการเกิดอารมณ์จากทฤษฎีเจมส์แลงส์

สรุปการนำทฤษฎีมาใช้ในการออกแบบ

การสร้างสรรคเครื่องประดับที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้า เพื่อให้มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจศาสตร์ทางด้านจิตวิทยา เพราะถ้าหากเราสามารถเข้าใจศาสตร์ทางด้านจิตวิทยาได้แล้ว ก็จะสามารถเข้าใจความรู้สึกนึกคิดไปจนถึงพฤติกรรมทั้งของตนเองและผู้อื่นได้ ซึ่งผู้วิจัยทำการคัดเลือกทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการช่วยส่งเสริมเยียวยาจิตใจของมนุษย์มาทั้งหมด 3 ทฤษฎี คือทฤษฎีของอัลเบิร์ต แอลลิส ทฤษฎีของแอตเลอร์ และทฤษฎีของเจมส์แลงส์ ซึ่งจะนำมาปรับใช้เป็นแนวทางในการออกแบบสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับต่อไป

จากทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้หยิบยกมาทั้งหมด 3 กลุ่มนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นแนวทางในการออกแบบ สร้างสรรคชิ้นงานเครื่องประดับตามแนวทางของทฤษฎีดังนี้

เครื่องประดับในกลุ่มที่ 1 ผู้วิจัยได้นำเอาทฤษฎีบุคลิกภาพของอัลเบิร์ต แอลลิส ที่กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนสามารถเปลี่ยนแปลงได้ หากได้รับกระบวนการการรับรู้ที่ดี อารมณ์และสุขภาพจิตก็จะดีตามมา มาสร้างสรรคชิ้นงานเครื่องประดับ โดยใช้เครื่องประดับเป็นสื่อในการสร้างกระบวนการการรับรู้ที่ดีให้กับผู้สวมใส่ ซึ่งการจะเกิดกระบวนการการรับรู้ที่ดีได้ต้องประกอบไปด้วยปัจจัย ดังต่อไปนี้

1. **สิ่งเร้า** สิ่งเร้าคือตัวที่มากระตุ้นทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรม ซึ่งในงานออกแบบสร้างสรรคชิ้นงานเครื่องประดับในกลุ่มที่ 1 ผู้วิจัยได้คัดเลือกสิ่งเร้าอันนำมาซึ่งการสร้างกระบวนการรับรู้ที่ดีดังนี้

1.1 **สี** ผู้วิจัยได้ใช้สีมาเป็นสิ่งเร้าที่สำคัญในการสร้างสรรคชิ้นงานเครื่องประดับ เนื่องจากสีสามารถช่วยกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์ได้รวดเร็วและดีที่สุด ในงานศิลปะมักใช้สีเพื่อสื่อความหมายทางอารมณ์ ซึ่งการรับรู้เกี่ยวกับสีได้มากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่สั่งสมมา ซึ่งสีที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกนำมาใช้ในการสร้างสรรคชิ้นงานเครื่องประดับครั้งนี้คือสีโทนร้อน ได้แก่สีแดง สีเหลือง สีส้ม และสีชมพูเนื่องจากเป็นสีที่ช่วยสร้างความรู้สึกถึงการกระตุ้น

กระตือรือร้น มีพลังสดใสสว่างไสวและอบอุ่น¹⁷ ได้ดีส่งเสริมให้ผู้สวมใส่เกิดความรู้สึกมั่นใจในตัวเองได้มากยิ่งขึ้น

1.2 ผ้าจากเส้นใยธรรมชาติ ในการออกแบบสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้ผ้าฝ้ายเนื่องจากฝ้ายเป็นเส้นใยธรรมชาติ ที่ถูกเอามาใช้ทำเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มมากที่สุด ให้สัมผัสที่นุ่มนวล สวมใส่สบาย ระบายความร้อนได้ดี และมีราคาถูก¹⁸ ผู้วิจัยจึงเลือกนำผ้าฝ้ายมาใช้ในการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับเพื่อส่งเสริมอารมณ์ความรู้สึกในเชิงบวกให้แก่ผู้สวมใส่

1.3 คำพูดเชิงบวก การขาดความมั่นใจในตนเองมีสาเหตุมาจากจิตใต้สำนึกที่ฝังใจในความบกพร่อง หรือความไม่สมบูรณ์ของตนโดยมีอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อม การเลี้ยงดู ความผิดปกติของร่างกายบางส่วน หรือแม้แต่การที่ไม่ได้รับกำลังใจอย่างเหมาะสม¹⁹ ดังนั้นการสร้างความมั่นใจให้กับตนเองได้ดีที่สุด คือการสื่อสารกับตนเองด้วยคำพูดเชิงบวกอย่างสม่ำเสมอจากการชื่นชม ปลอบโยน และให้กำลังใจตนเองในทุกๆวันซ้ำๆบ่อยๆจนเกิดเป็นความเชื่อเมื่อเราปฏิบัติเช่นนี้อย่างสม่ำเสมอจนเกิดเป็นความเชื่อแล้ว ก็จะทำให้เราสามารถมองเห็นคุณค่าของตนเองตามความเป็นจริงได้ จนนำมาซึ่งความมั่นใจในตนเองที่เพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกคำพูดเชิงบวกจากหนังสือ อินเทอร์เน็ต และบทความ มาทั้งหมด 15 คำ โดยแบ่งคำพูดเชิงบวกออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้ ลักษณะกลุ่มคำพูดชื่นชม ลักษณะกลุ่มคำพูดปลอบโยน และลักษณะกลุ่มของคำพูดที่สร้างกำลังใจ จากนั้นจึงให้ผู้ที่มีความผิดปกติบนใบหน้าทำการคัดเลือกคำพูดที่ส่งผลในด้านดีต่อจิตใจได้มากที่สุดออกมา เพื่อทำการสรุปผลและวิเคราะห์หาคำพูดที่จะใช้เป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องประดับต่อไปดังนี้

¹⁷ ปุณณรัตน์ พิชญไพบุลย์, จิตวิทยาศิลปะ สุนทรียศาสตร์เชิงประจักษ์ (กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2561), 88.

¹⁸ CGS Garment Equipment, คุณสมบัติ การนำไปใช้ และข้อเสียของผ้าฝ้าย, เข้าถึงเมื่อ 1 พฤษภาคม 2563, เข้าถึงได้จาก <https://www.cgsthailand.com/คุณสมบัติ-การนำไปใช้-และข้อเสียของผ้าฝ้าย-23236.page>

¹⁹ วิทยา นาควัชระ, วิธีสร้างความมั่นใจให้ตนเอง, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพฯ: Good Book, 2551), 5.

ตารางที่ 1 แสดงการจัดกลุ่มของคำพูดเชิงบวก

ลักษณะคำพูดชื่นชม	ลักษณะคำพูดปลอมโยน	ลักษณะคำพูดสร้างกำลังใจ
เก่งมาก	ไม่เป็นอะไร	ลองดูก่อน
เยี่ยมมาก	ทำเต็มที่แล้ว	เราทำได้
กล้าหาญมาก	เดี๋ยวก็ดีขึ้น	ง่ายนิดเดียว
ดีมาก	ไม่ต้องกังวล	ไม่ลองก็ไม่รู้
สุดยอด	พยายามดีมาก	ต้องเชื่อมั่นในตนเอง

จากการแบ่งกลุ่มคำพูดเชิงบวกออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ลักษณะกลุ่มคำพูดชื่นชม ลักษณะกลุ่มคำพูดปลอมโยน และลักษณะกลุ่มของคำพูดที่สร้างกำลังใจ แล้วจึงนำไปให้ผู้ที่มีความผิดปกติบนใบหน้าทำการคัดเลือกคำพูดที่ส่งผลในด้านดีต่อจิตใจได้มากที่สุดออกมา ซึ่งสามารถสรุปผลได้ต่อดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงระดับความพึงพอใจของกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้าต่อกลุ่มคำพูดชื่นชม

ลักษณะกลุ่มคำพูดชื่นชม	ระดับความพึงพอใจต่อคำพูด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เก่งมาก	4	1	0	0	0
เยี่ยมมาก	2	2	1	0	0
กล้าหาญมาก	1	1	2	1	0
ดีมาก	3	2	0	0	0
สุดยอด	2	1	2	0	0

ตารางที่ 3 แสดงระดับความพึงพอใจของกลุ่มคนที่มีความวิตกกังวลในใบหน้าต่อกลุ่มคำพูดปลอมโยน

ลักษณะกลุ่มคำพูด ปลอมโยน	ระดับความพึงพอใจต่อคำพูด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ไม่เป็นอะไร	3	1	1	0	0
ทำเต็มที่แล้ว	3	2	0	0	0
เดี๋ยวก็ดีขึ้น	2	2	1	0	0
ไม่ต้องกังวล	2	3	0	0	0
พยายามดีมาก	3	2	0	0	0

ตารางที่ 4 แสดงระดับความพึงพอใจของกลุ่มคนที่มีความวิตกกังวลในใบหน้าต่อกลุ่มคำพูดสร้างกำลังใจ

ลักษณะกลุ่มคำพูดสร้าง กำลังใจ	ระดับความพึงพอใจต่อคำพูด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ลองดูก่อน	4	0	0	0	0
เราทำได้	4	1	0	0	0
ง่ายนิดเดียว	2	1	1	1	0
ไม่ลองก็ไม่รู้	0	1	2	2	0
ต้องเชื่อมั่นในตนเอง	3	2	0	0	0

สรุปผล จากตารางการแสดงผลระดับความพึงพอใจ ของกลุ่มคนที่มีความวิตกกังวลในใบหน้าต่อกลุ่มคำพูดเชิงบวกในทั้ง 3 กลุ่มลักษณะ ผู้วิจัยพบว่าคำพูดทุกคำ ล้วนมีผลสร้างความรู้สึกที่ดีให้กับจิตใจของผู้ที่มีความวิตกกังวลในใบหน้าได้ทั้งนั้น โดยมากหรือน้อยตามลำดับ ซึ่งในการสร้างสรรค์ออกแบบชิ้นงานเครื่องประดับในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกคำพูดที่มีผลดีต่อจิตใจของคนกลุ่มนี้มากที่สุด ในแต่ละลักษณะกลุ่มคำ มาใช้ดังนี้ ลักษณะกลุ่มคำพูดชื่นชมใช้คำว่า “เก่งมาก” ลักษณะกลุ่มคำพูดปลอมโยนใช้คำว่า “ไม่เป็นอะไร” “พยายามดีมาก” “ทำเต็มที่แล้ว” และลักษณะคำพูดให้กำลังใจใช้คำว่า “เราทำได้” “ลองดูก่อน” ซึ่งผู้วิจัยจะนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องประดับ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจให้กับกลุ่มคนที่มีความวิตกกังวลในใบหน้าต่อไป

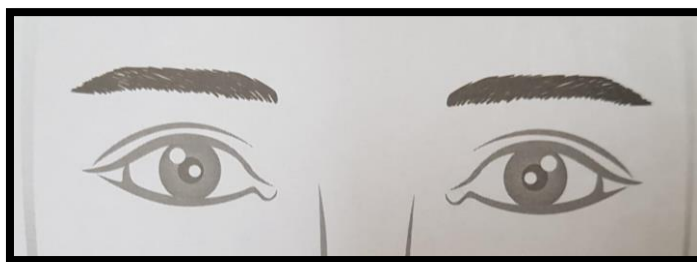
2. อวัยวะรับสัมผัส อวัยวะรับสัมผัสเป็นปัจจัยสำคัญของกระบวนการการรับรู้ เพราะอวัยวะรับสัมผัสจะทำหน้าที่รับสิ่งเร้าที่มากกระทบ แล้วประสาทสัมผัสจะส่งกระแสประสาทไปยังสมอง และสมองจะทำหน้าที่แปลความหมายออกมาจนเกิดเป็นการรับรู้²⁰ ซึ่งในการสวมใส่เครื่องประดับครั้งนี้ ผู้สวมใส่จะต้องใช้ตาและผิวหนังเป็นอวัยวะรับสัมผัสจากสิ่งเร้า

3. การรับรู้ การรับรู้ คือการแปลความหมายของความรู้สึกจากการสัมผัส โดยอาศัยประสบการณ์เดิม ซึ่งจากการออกแบบเครื่องประดับในครั้งนี้ผู้สวมใส่จะสามารถรับรู้ความรู้สึก ได้จากการมองเห็นทางตาและการสัมผัสผ่านทางผิวหนัง ซึ่งทั้งหมดนี้จะส่งผลให้เกิดการรับรู้ในเชิงบวก

4. การตีความหมาย ในการออกแบบชิ้นงานเครื่องประดับครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบตัวอักษรคำพูดเชิงบวก ที่ได้คัดเลือกมาให้อยู่ในลักษณะกลับด้านเพื่อเป็นกุศโลบายให้ผู้สวมใส่เครื่องประดับได้สื่อสารกับตนเองผ่านกระจก เนื่องจากการสื่อสารกับตนเองผ่านกระจกเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะทำให้สามารถมองเห็นภาพตนเองได้อย่างชัดเจน ในขณะที่กำลังพูดไปด้วย ซึ่งจะทำให้เกิดภาพจำที่ดีต่อตนเอง ดังนั้นการที่จะสามารถตีความหมายได้อย่างสมบูรณ์ จะต้องสวมใส่เครื่องประดับประกอบกับการสื่อสารกับตนเองผ่านกระจกจึงจะส่งผลให้สามารถมองเห็นคำพูดเชิงบวกในลักษณะที่ชัดเจนจนนำมาซึ่งการตีความหมายที่ถูกต้องทำให้เกิดการรับรู้ที่ดีจากคำพูดเชิงบวกและภาพจำที่มองเห็นตนเองผ่านกระจกนั้น

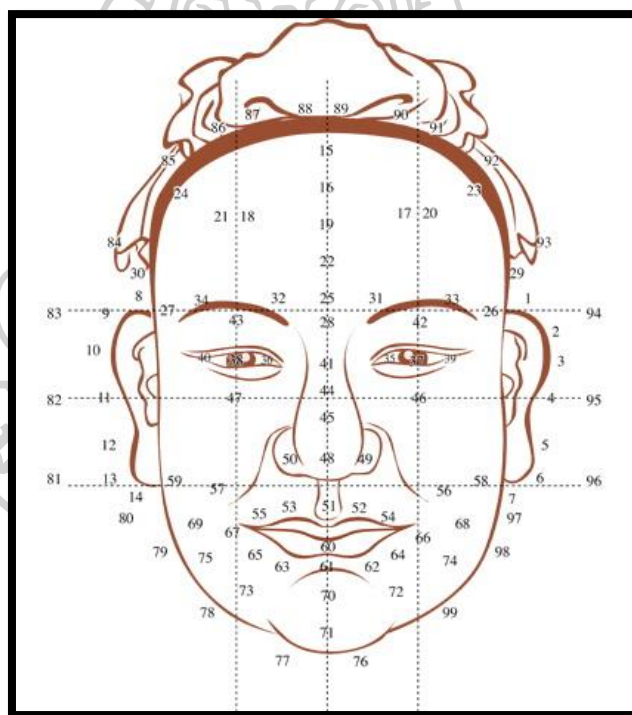
เครื่องประดับในกลุ่มที่ 2 ผู้วิจัยได้นำเอาทฤษฎีของแอดเลอร์ ที่กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนมีปมด้อย และต้องการเอาชนะปมด้อยที่ตนเองมีอยู่ด้วยการสร้างปมเด่นขึ้นมาชดเชย เพื่อที่จะลบล้างความรู้สึกด้อยค่านั้น มาสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับโดยการให้เครื่องประดับเป็นตัวช่วยปกปิดปิดเบือนหรือสร้างความคลุมเครือในบริเวณที่มีความผิดปกติ ร่วมกับการปรับอวัยวะบนใบหน้าให้มีความโดดเด่นขึ้น ด้วยการใช้ศาสตร์ของนรลักษณ์ ซึ่งเป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการสังเกตรูปลักษณ์ของแต่ละบุคคล โดยมีความเชื่อว่าใบหน้าคือแผนที่ของโชคชะตา โชคลาภและความมั่งคั่งของคนเราบนใบหน้ามีจุดหรือตำแหน่ง 100 จุด ซึ่งกำหนดโชคชะตาความมั่งคั่งของคนคนนั้นตั้งแต่อายุ 1-100 ปี ในการออกแบบชิ้นงานเครื่องประดับครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้เลือกปรับลักษณะของคิ้ว ให้อยู่ในรูปทรงของตัวอักษรจีนคำว่า “หนึ่ง” เนื่องจากคิ้วในลักษณะนี้บ่งบอกถึงผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง จึงมักทำอะไรโดยไม่ลังเลใจ ไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง แต่จะมุ่งไปที่การลงมือทำโดยตรง ซึ่งการปรับคิ้วให้อยู่ในลักษณะนี้จะช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพที่บ่งบอกถึงความมั่นใจในตนเองให้กับผู้สวมใส่ได้

²⁰ กัญญา สุวรรณแสง, **จิตวิทยาทั่วไป**, พิมพ์ครั้งที่ 5 (กรุงเทพฯ: รวมสาส์น (1977), 2544), 131.

ภาพที่ 17 คิ้วที่อยู่ในรูปทรงของตัวอักษรจีนคำว่า “หนึ่ง”

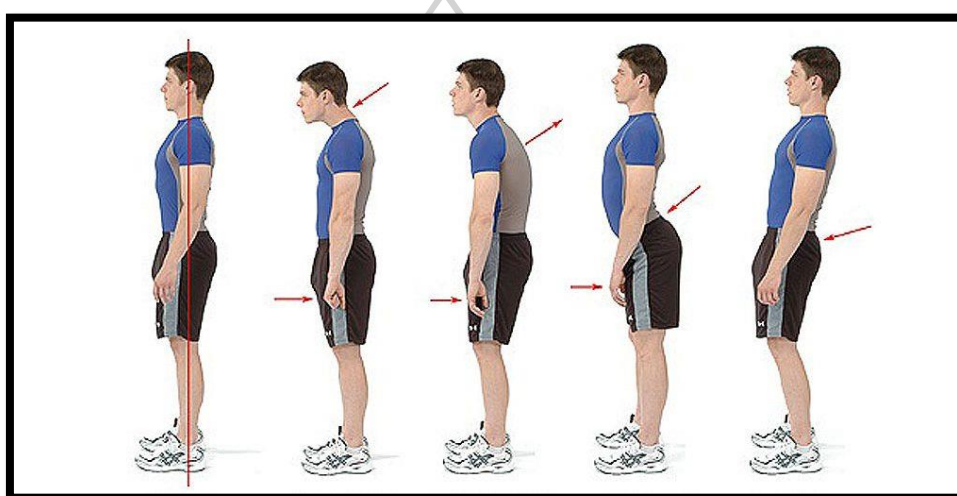
ที่มา: โจอี ยับ, อ่านคนได้ ใช้คนเป็น เบญจลักษณ์บนใบหน้า ตา คิ้ว หู จมูก ปากกา, แปลจาก Face Reading Essential, แปลโดย อำนวยชัย ปฏิพันธ์เฝ้าพงศ์ (กรุงเทพฯ: เนชั่นบุ๊คส์ (2009), 2553), 104.

ภาพที่ 18 ตำแหน่งบนใบหน้า 100 จุด ตามศาสตร์นรลักษณ์

ที่มา: เอกสิทธิ์, ตำแหน่งบนใบหน้า 100 จุด ตามศาสตร์นรลักษณ์, เข้าถึงเมื่อ 18 เมษายน 2563, เข้าถึงได้จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/vasit/2011/12/07/entry-1/comment>

เครื่องประดับในกลุ่มที่ 3 ผู้วิจัยได้นำเอาทฤษฎีของเจมส์แลงส์ที่กล่าวว่า อารมณ์เป็นผลมาจากการรับรู้การเปลี่ยนแปลงของร่างกายมาใช้ โดยการออกแบบสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับที่สามารถปรับท่วงท่าของผู้สวมใส่ให้มีบุคลิกภาพที่บ่งบอกถึงความมั่นใจได้คือ ตัวตรง หลังตรง เข็ดหน้าเล็กน้อย ออกผายไหล่ผึ่งไปข้างหลังและขนานกับพื้น สายตามองตรงไปข้างหน้า จากนั้นเมื่อผู้สวมใส่อยู่ในลักษณะท่าทางที่บ่งบอกถึงความมั่นใจแล้ว อารมณ์ก็จะแปรผันไปตามการเปลี่ยนแปลงของร่างกายดังเช่น ทฤษฎีของเจมส์ แลงส์ ซึ่งจะทำให้ผู้สวมใส่เกิดความมั่นใจในตนเองได้มากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 19 ท่าทางที่แสดงออกถึงความมั่นใจ

ที่มา: Speed and Strength, **Body Posture, Part 1 Sway Back**, Accessed April 18, 2020, Available from <https://speedandstrength.co.uk/2019/03/15/body-posture-part-one-sway-back/>

กระบวนการทดลองวัสดุและเทคนิค

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและทฤษฎีข้างต้น จึงนำมาสู่การทดลองวัสดุ และแนวทางการออกแบบเครื่องประดับ ดังนี้

กระบวนการทดลองวัสดุในกลุ่มที่ 1

กระบวนการทดลองวัสดุและเทคนิคในกลุ่มที่ 1 ผู้วิจัยนำสีที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้างต้น มาเข้าสู่กระบวนการทดลองด้วยวิธีการมัดย้อมในลักษณะการพับ ม้วน ขยำผืนผ้ามาใช้ทดลองกับวัสดุและค้นหาลักษณะทางทัศนธาตุที่ช่วยส่งเสริมอารมณ์ความรู้สึกที่ก่อให้เกิดการรับรู้

ดึงดูดสายตา เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องประดับที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ
ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 แสดงการทดลองวัสดุและเทคนิคจากเครื่องประดับในกลุ่มที่ 1

วิธีการมัดผ้า	ลวดลายที่ได้	ผลลัพธ์ที่ได้
<p>1. การมัดในลักษณะพับ</p> 		<p>ได้สีชมพู เหลือง แดง และ ส้ม กระจายตัวโดยรอบทั่วทั้งผืนผ้า ทำให้ทุกสีผสมผสานกลมกลืนกันอย่างสมดุล แต่มีพื้นที่ว่างมากจนเกินไป ลายเส้นที่ปรากฏเป็นพื้นปลาให้ความรู้สึกชัดแย้งรุนแรง</p>
<p>2. การมัดในลักษณะพับ</p> 		<p>ได้สีส้มและสีเหลืองที่มีน้ำหนักค่อนข้างอ่อนรูปร่างของลวดลายมีความเป็นอิสระขนาดเล็กใหญ่ไม่เท่ากันให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง</p>

ตารางที่ 5 แสดงการทดลองวัสดุและเทคนิคจากเครื่องประดับในกลุ่มที่ 1 (ต่อ)

วิธีการมัดผ้า	ลวดลายที่ได้	ผลลัพธ์ที่ได้
<p>3.การมัดในลักษณะขยำ</p> 		<p>ได้ลวดลายวงกลมคล้ายหยดน้ำขนาดใหญ่ กระจายตัวในระยะห่างที่ต่างกันออกไป อย่างเป็นธรรมชาติ สีส้มและสีเหลือง ผสมผสานกันอย่างสมดุลให้ความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวอย่างเป็นอิสระ</p>
<p>4.การมัดในลักษณะม้วน</p> 		<p>ได้ลวดลายตารางที่มีความถี่ขนาดเล็ก เรียงตัวกันเป็นเส้นตรง หลายแนว สีเหลืองตัดกับสีชมพู เป็นลักษณะเส้นฟันปลาให้ความรู้สึกขัดแย้งรุนแรง</p>

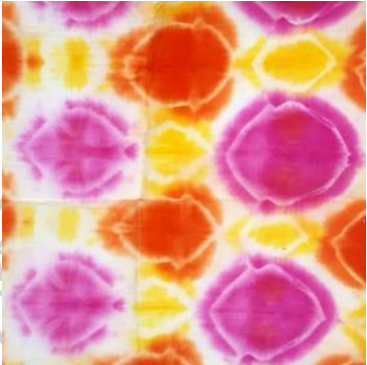
ตารางที่ 5 แสดงการทดลองวัสดุและเทคนิคจากเครื่องประดับในกลุ่มที่ 1 (ต่อ)

วิธีการมัดผ้า	ลวดลายที่ได้	ผลลัพธ์ที่ได้
<p>5.การมัดในลักษณะขยำ</p> 		<p>ได้สีแดงและสีเหลืองที่มีลักษณะแตกกระจายออกทั่วบริเวณผืนผ้าระยะห่างที่แทรกอยู่ระหว่างสองสีมีความพอดีสวยงามให้ความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง</p>
<p>6.การมัดในลักษณะขยำ</p> 		<p>ได้ลวดลายวงกลมคล้ายหยดน้ำขนาดเล็ก ที่มีระยะห่างเรียงตัวกันอย่างเป็นระเบียบ มีสีเหลืองและสีชมพูตัดกันชัดเจนให้ความรู้สึกที่ชัดเจนกันอย่างรุนแรง</p>

ตารางที่ 5 แสดงการทดลองวัสดุและเทคนิคจากเครื่องประดับในกลุ่มที่ 1 (ต่อ)

วิธีการมัดผ้า	ลวดลายที่ได้	ผลลัพธ์ที่ได้
<p>7.การมัดในลักษณะขยำ</p> 		<p>ได้ลวดลายคล้ายหยดน้ำสีชมพูอ่อนพื้นหลังสีเหลืองให้ความรู้สึกนุ่มนวลอ่อนหวานสบายตา</p>
<p>8.การมัดในลักษณะพับ</p> 		<p>ได้สีแดงที่มีรอยคล้ายรูปร่างสีเหลี่ยมบางๆตัดด้วยเส้นตรงตั้งฉากชัดเจนอยู่บนพื้นผ้าให้ความรู้สึกมั่นคงแข็งแรง และหนักแน่น</p>

ตารางที่ 5 แสดงการทดลองวัสดุและเทคนิคจากเครื่องประดับในกลุ่มที่ 1 (ต่อ)

วิธีการมัดผ้า	ลวดลายที่ได้	ผลลัพธ์ที่ได้
<p>9.การมัดในลักษณะพับ</p> 		<p>ได้ลวดลายวงกลม ขนาดใหญ่ สี ส้ม เหลือง และชมพู แยกตัวกันอย่างเป็น เอกเทศไม่เป็นกลุ่ม ก้อนจึงให้ความรู้สึก ชัดแย้ง</p>

สรุปผลการทดลองวัสดุในกลุ่มที่ 1 จากการทดลองวัสดุและเทคนิคด้วยวิธีมัดย้อมในลักษณะการพับ ม้วน ขยำผืนผ้า เพื่อค้นหาทัศนธาตุที่ช่วยส่งเสริมอารมณ์ความรู้สึกนั้น ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกลายผ้าในลำดับที่ 2, 3, 5, 7 และ 8 มาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องประดับเนื่องจาก

ลวดลายในลำดับที่ 2,3 และ 5 ให้ความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง ซึ่งสามารถส่งเสริมความรู้สึกกระตุ้นให้ผู้สวมใส่เกิดการพัฒนาตนเองไปในทางที่ดีได้

ลวดลายของผ้าในลำดับที่ 7 ให้ความรู้สึกถึงความนุ่มนวล อ่อนหวาน สบายตา ซึ่งสร้างความผ่อนคลายให้กับจิตใจได้ดี

ลวดลายที่ 8 ให้ความรู้สึกถึงความมั่นคง หนักแน่น แข็งแรง ซึ่งจะช่วยส่งเสริมอารมณ์ของผู้สวมใส่ให้มีความหนักแน่นและมั่นใจในตนเองไปด้วย

กระบวนการทดลองวัสดุในกลุ่มที่ 2

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและทฤษฎีของแอตเลอร์ในช่วงต้น เครื่องประดับจะต้องสวมใส่ที่บริเวณใบหน้าและสามารถปรับลักษณะของผิวให้อยู่ในรูปทรงที่สามารถบ่งบอกถึงความมั่นใจในตนเองได้ ตามศาสตร์ของนรลักษณ์ ผู้วิจัยจึงใช้ดินโพลีเมอร์ เรซิน และเงิน มาทำการทดลองขึ้นรูปเป็นชิ้นงานเครื่องประดับ เพื่อค้นหาวัสดุที่มีความปลอดภัยเมื่อสัมผัสกับใบหน้า และจะต้องมีความ

คงทนแข็งแรงพอที่จะสามารถปรับหรือตัดลักษณะของคิ้วให้อยู่ในรูปทรงที่ถูกต้องตามศาสตร์ของนรลักษณ์ด้วย ผู้วิจัยจึงทำการทดลองวัสดุและเทคนิค ดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงการทดลองวัสดุและเทคนิคจากเครื่องประดับในกลุ่มที่ 2

วัสดุ	เทคนิค	ผลลัพธ์ที่ได้
 <p data-bbox="395 1111 536 1149">ดินโพลีเมอร์</p>	<p data-bbox="687 685 1021 786">ขึ้นชิ้นงานด้วยการปั้น เมื่อปั้นเสร็จนำไปอบให้แข็งตัว</p>	<p data-bbox="1050 685 1396 1010">เมื่อชิ้นงานแข็งตัว วัสดุคงรูปได้ดี มีน้ำหนักเบา เนื่องจากดินโพลีเมอร์มีหลายเฉดสีให้เลือกจึงทำให้มีสีสันทที่สวยงาม แต่ค่อนข้างเปราะบาง ไม่เหมาะกับการนำมาสวมใส่บนใบหน้า</p>
 <p data-bbox="451 1648 512 1686">เรซิน</p>	<p data-bbox="687 1335 1021 1435">ขึ้นชิ้นงานด้วยการปั้น เมื่อปั้นเสร็จนำไปหล่อเรซิน</p>	<p data-bbox="1050 1335 1396 1547">ชิ้นงานที่หล่อด้วยเรซิน มีความแข็งแรงดีแต่ กลิ่นแรง ไม่เหมาะต่อการทำมาสวมใส่บนใบหน้า</p>

ตารางที่ 6 แสดงการทดลองวัสดุและเทคนิคจากเครื่องประดับในกลุ่มที่ 2 (ต่อ)

วัสดุ	เทคนิค	ผลลัพธ์ที่ได้
 <p style="text-align: center;">เงิน</p>	<p>ขึ้นชิ้นงานด้วยการปั้น เมื่อ ปั้นเสร็จนำไปหล่อเงิน</p>	<p>ชิ้นงานที่หล่อด้วยเงินมี ความแข็งแรงดี สวยงาม คุ้ม ค่า มีราคา และเป็นวัสดุที่ ปลอดภัยต่อการสวมใส่</p>

สรุปผลการทดลองวัสดุในกลุ่มที่ 2 จากการทดลองวัสดุในกลุ่มที่ 2 ผู้วิจัยได้เลือกวัสดุที่ทำจากเงิน มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับ เนื่องจากชิ้นงานที่หล่อด้วยเงินมีความแข็งแรงสวยงาม คุ้มค่า มีราคา และเป็นวัสดุที่ปลอดภัยต่อการสวมใส่บนใบหน้า

กระบวนการทดลองวัสดุในกลุ่มที่ 3

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและทฤษฎีของเจมส์ แลงสเินข้างต้น การปรับท่วงท่าของผู้สวมใส่ให้อยู่ในลักษณะที่ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในตนเองได้นั้น วัสดุจำเป็นจะต้องมีความคงทนแข็งแรงพอที่จะสามารถปรับหรือตัดท่าทางของผู้สวมใส่เครื่องประดับได้ ผู้วิจัยจึงใช้หนังวัวและทองเหลืองมาทำการทดลองวัสดุและเทคนิค ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7 แสดงการทดลองวัสดุและเทคนิคจากเครื่องประดับในกลุ่มที่ 3

วัสดุ	ผลลัพธ์ที่ได้
	<p>ชิ้นงานที่ขึ้นจากทองเหลืองสามารถขึ้นรูปได้ดี มีความแข็งแรง แต่เวลาสวมใส่จะทำให้รู้สึกไม่ค่อยสบายตัว</p>
	<p>ชิ้นงานที่ขึ้นจากหนังสามารถขึ้นรูปได้ดี ไม่แข็งหรือไม่อ่อนมากจนเกินไป มีความยืดหยุ่นสามารถปรับขยายชิ้นงานตามรูปร่างของผู้สวมใส่ได้ ให้ความรู้สึกสวมใส่สบาย</p>

สรุปผลการทดลองวัสดุในกลุ่มที่ 3 จากการทดลองวัสดุในกลุ่มที่ 3 ผู้วิจัยเลือกใช้วัสดุที่ทำจากหนังวัวมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ เนื่องจากชิ้นงานที่ขึ้นรูปจากหนังวัวสามารถคงรูปได้ดีไม่แข็งหรือไม่อ่อนจนเกินไป ทำให้สามารถปรับขยายชิ้นงานตามรูปร่างของผู้สวมใส่ได้ และให้ความรู้สึกสวมใส่สบายกว่าชิ้นงานทองเหลือง

บทที่ 4

แนวทางในการออกแบบเครื่องประดับ

ในการวิเคราะห์และทดลองวัสดุเพื่อค้นหาแนวทางในการออกแบบเครื่องประดับ สรุปได้ดังนี้

เครื่องประดับในกลุ่มที่ 1 แนวทางการออกแบบเครื่องประดับที่ช่วยสร้างกระบวนการรับรู้ที่ดีได้นั้นต้องประกอบไปด้วย สิ่งเร้า อวัยวะรับสัมผัส การรับรู้และการตีความหมาย ซึ่งสิ่งเร้าที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องประดับคือ สี ผ้าฝ้าย คำพูดเชิงบวก และลวดลายจากการมัดย้อม ที่ผู้วิจัยได้ทำการทดลองวัสดุไปแล้วในข้างต้น โดยอวัยวะที่จะใช้ในการรับสัมผัสจากสิ่งเร้านั้นได้แก่ การมองเห็นทางตา และการสัมผัสทางผิวหนัง จึงจะทำให้เกิดการรับรู้ความรู้สึกต่างๆ ซึ่งการออกแบบเครื่องประดับครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกออกแบบตัวอักษรคำพูดเชิงบวกให้อยู่ในลักษณะกลับด้าน เพื่อเป็นกุศโลบายให้ผู้สวมใส่ได้สื่อสารกับตนเองผ่านกระจก เนื่องจากจะทำให้เกิดภาพจำที่ดีต่อตนเอง ส่งเสริมให้มีความมั่นใจในตนเองได้มากยิ่งขึ้น

เครื่องประดับในกลุ่มที่ 2 แนวทางในการออกแบบเครื่องประดับที่สามารถสร้างปมเด่นเพื่อชดเชยปมด้อยได้นั้น ผู้วิจัยเลือกใช้การปรับลักษณะของคิ้วให้อยู่ในรูปทรงของตัวอักษรภาษาจีนคำว่า “หนึ่ง” ตามศาสตร์ของนฤลักษณ์ ซึ่งเป็นลักษณะที่บ่งบอกถึงผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง ประกอบกับการออกแบบให้เครื่องประดับสามารถปกปิด บิดเบือนใบหน้าในบริเวณที่มีความผิดปกติได้ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้สวมใส่โดยใช้วัสดุที่ทำจากเงินในการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับ เนื่องจากเป็นวัสดุที่มีความสวยงามและปลอดภัย เหมาะกับการสวมใส่บนใบหน้า

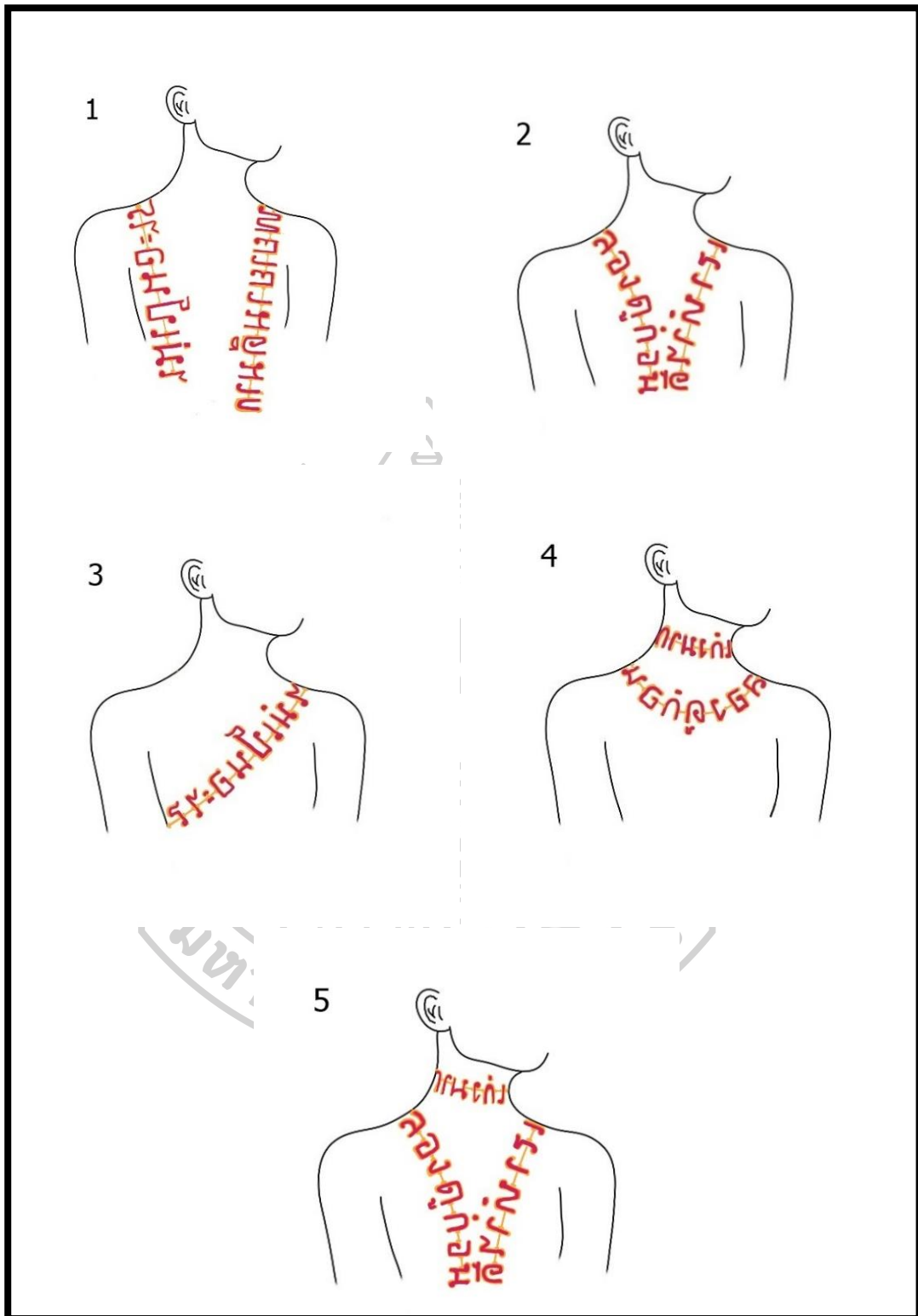
เครื่องประดับในกลุ่มที่ 3 แนวทางในการออกแบบเครื่องประดับที่ช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงความมั่นใจได้นั้น ผู้วิจัยเลือกใช้วัสดุหนังวัวในการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับ เนื่องจากเป็นวัสดุที่สามารถปรับขยายชิ้นงานได้ ไม่แข็งหรือไม่อ่อนจนเกินไป คงรูปได้ดี จึงช่วยปรับบุคลิกภาพของผู้สวมใส่ให้อยู่ในท่าทางของความมั่นใจได้ และเมื่อผู้สวมใส่เครื่องประดับอยู่ในลักษณะท่าทางที่บ่งบอกถึงความมั่นใจได้แล้ว อารมณ์ก็จะแปรผันไปตามการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ซึ่งจะทำให้ผู้สวมใส่มีความมั่นใจในตนเองได้มากยิ่งขึ้น

จากแนวทางในการออกแบบเครื่องประดับของทั้ง 3 กลุ่ม ที่กล่าวมานั้น จึงนำมาสู่การออกแบบสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับ ดังต่อไปนี้

การออกแบบผลงานเครื่องประดับ

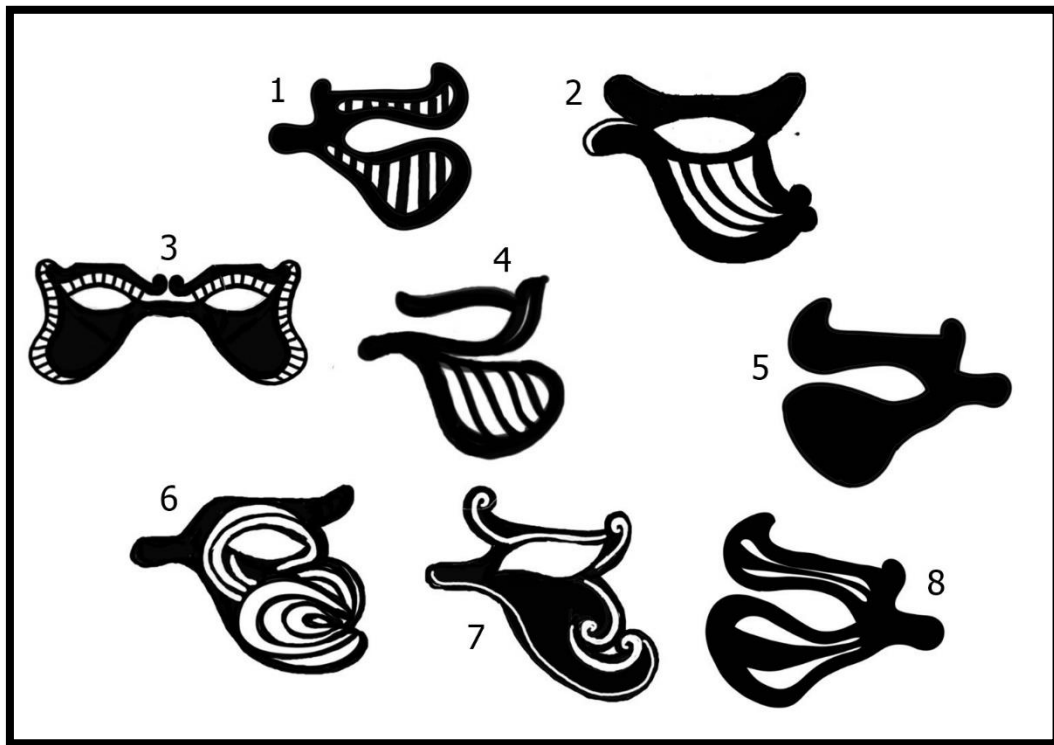
แนวทางการออกแบบเครื่องประดับกลุ่มที่ 1 ผู้วิจัยได้นำเอาผ้ามัดย้อม สีโทนร้อนที่มีลวดลายต่างๆ จากการทดลองวัสดุมาใช้ปักเย็บ เป็นตัวอักษรคำพูดเชิงบวกได้แก่ “เก่งมาก” “ไม่เป็นอะไร” “พยายามดีมาก” “ทำเต็มที่แล้ว” “เราทำได้” “ลองดูก่อน” แล้วจึงนำมาจัดวางตัวหนังสือในลักษณะกลับด้าน ตามรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ผู้สวมใส่ได้สื่อสารกับตนเองผ่านกระจกจากนั้นจึงนำมาประกอบสร้างชิ้นงานเครื่องประดับที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้สวมใส่ได้

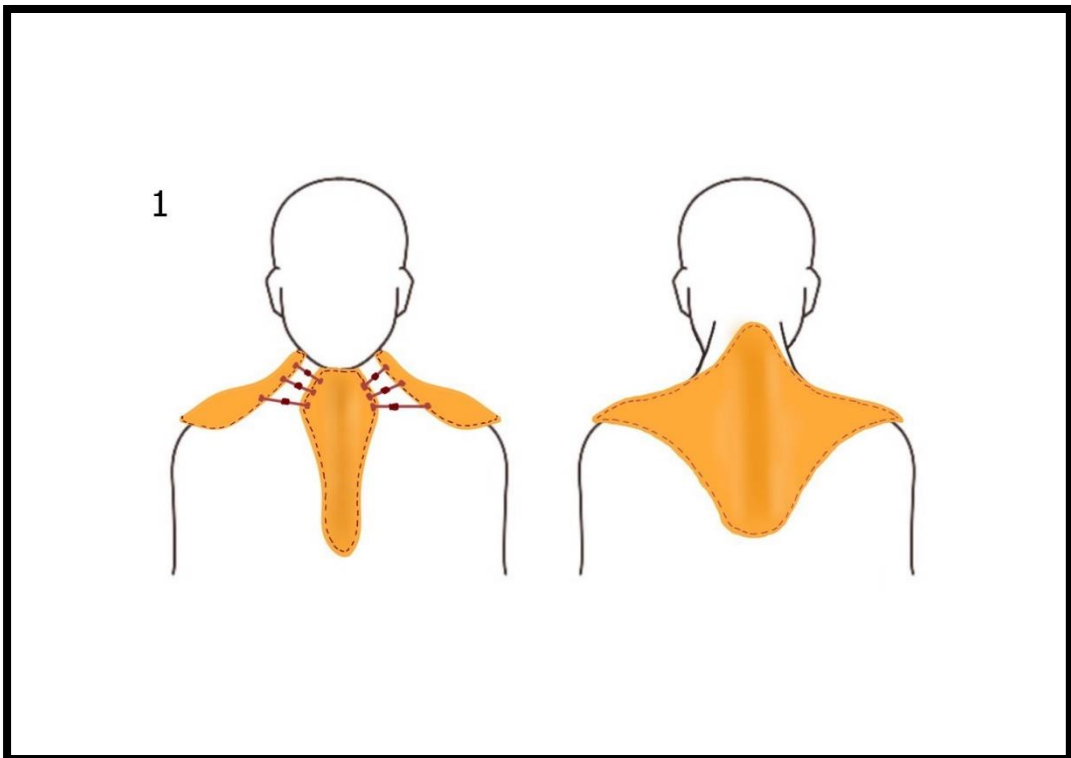
ภาพที่ 20 แบบร่างเครื่องประดับกลุ่มที่ 1

แนวทางการออกแบบเครื่องประดับในกลุ่มที่ 2 ผู้วิจัยได้นำเอาศาสตร์ความเชื่อในเรื่องของนรลักษณ์มาออกแบบเป็นชิ้นงานเครื่องประดับ โดยการสร้างต้นแบบจากดินน้ำมันขึ้นไว้แล้วนำไปหล่อขึ้นชิ้นงานด้วยเงิน เพื่อนำมาสวมใส่ปรับลักษณะของคิ้วให้อยู่ในรูปทรงที่บ่งบอกถึงผู้ที่มีความมั่นใจตามศาสตร์ของนรลักษณ์ ซึ่งนอกจากการปรับลักษณะของคิ้วแล้วในการออกแบบเครื่องประดับนี้ ยังสามารถช่วยปกปิดปิดเบือนใบหน้าในบริเวณที่มีความผิดปกติทำให้ผู้สวมใส่เกิดความมั่นใจในตนเองได้มากยิ่งขึ้น

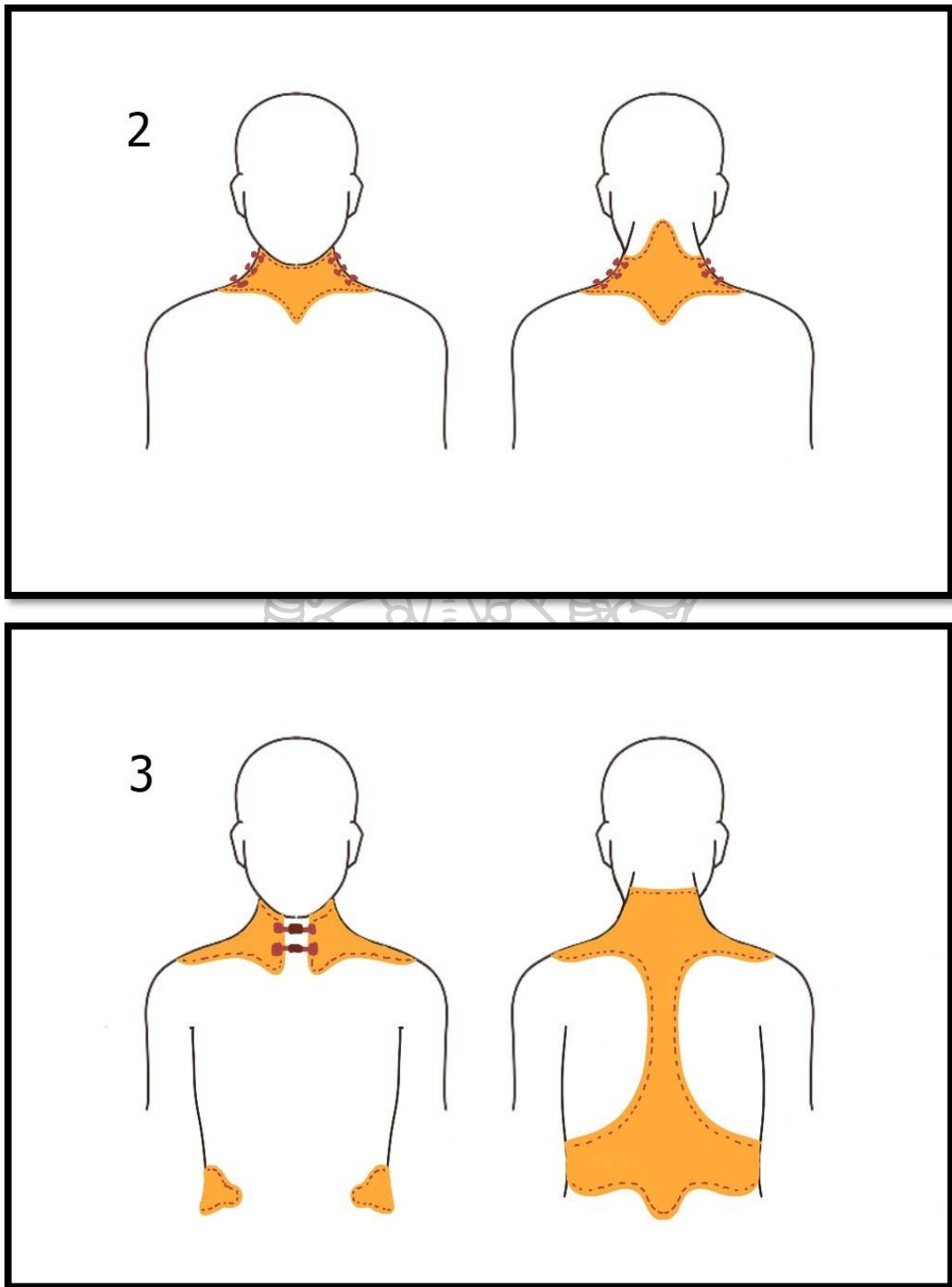

ภาพที่ 21 แบบร่างเครื่องประดับกลุ่มที่ 2

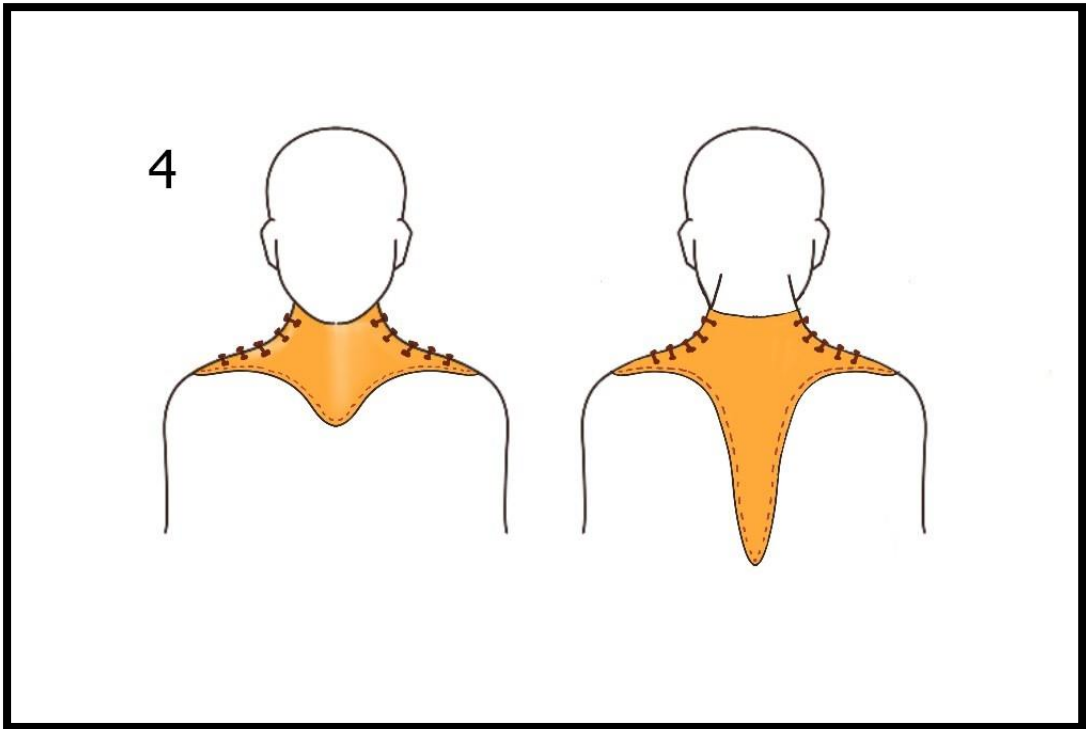
แนวทางการออกแบบเครื่องประดับในกลุ่มที่ 3 ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องประดับที่ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ปกป้องถึงความมั่นใจ ด้วยการปรับท่วงท่าของผู้สวมใส่เครื่องประดับโดยการใช้นางวุ้นนำมาตัดเย็บตามรูปแบบที่วางไว้ แล้วจึงนำมาสวมใส่กับร่างกายเพื่อสร้างสรีระให้มีการเซดหน้าอกผายไหล่ผึ่ง และลำตัวยืดตรงอันแสดงออกถึงความมั่นใจในตนเอง ซึ่งเมื่อผู้สวมใส่มีท่าทางที่มั่นใจแล้วอารมณ์ก็จะแปรผันไปตามการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย

ภาพที่ 22 แบบร่างเครื่องประดับกลุ่มที่ 3 (แบบที่ 1)

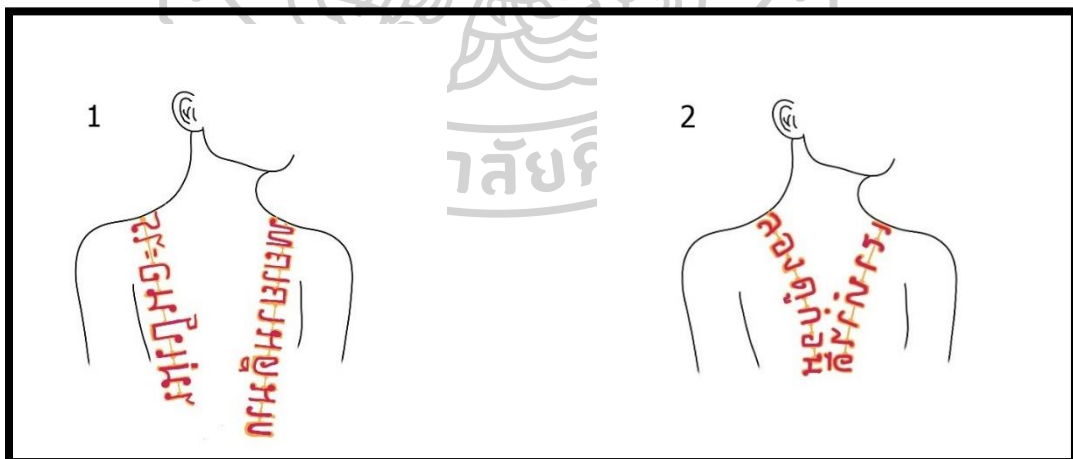

ภาพที่ 23 แบบร่างเครื่องประดับกลุ่มที่ 3 (แบบที่ 2)

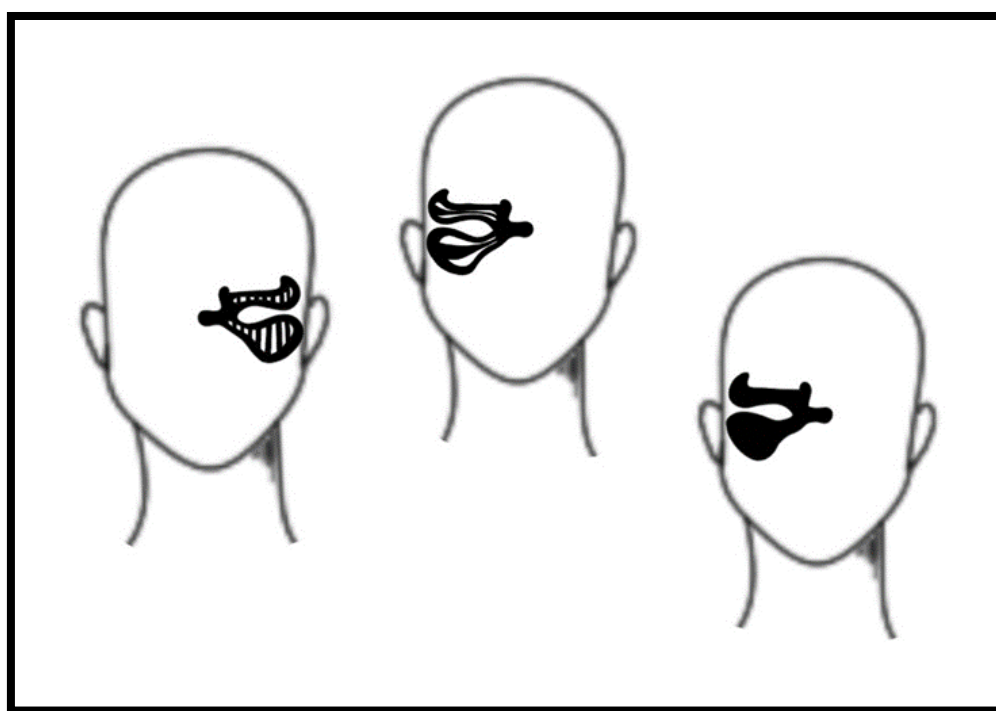
ภาพที่ 24 แบบร่างเครื่องประดับกลุ่มที่ 3 (แบบที่ 3)

สรุปผลการออกแบบเครื่องประดับ

ภาพที่ 25 แบบร่างที่นำไปสู่การสร้างผลงานเครื่องประดับจริงในกลุ่มที่ 1

แบบร่างเครื่องประดับในกลุ่มที่ 1 ผู้วิจัยได้เลือกแบบร่างที่ 1 และ 2 มาเป็นแนวทางในการสร้างชิ้นงานเครื่องประดับจริง เนื่องจากแบบร่างที่ 1 และ 2 มีการจัดวางรูปแบบตัวอักษรในลักษณะเรียงแถวต่อกันเป็นแนวยาวสวยงาม ส่งผลให้ผู้สวมใส่เครื่องประดับสามารถมองเห็นคำพูดเชิงบวกผ่านกระจกได้ชัดเจน ซึ่งจะทำให้เกิดการตีความหมายคำพูดเชิงบวกได้ถูกต้องและสมบูรณ์ จนนำมาซึ่งการสร้างเชื่อมั่นในตนเองให้กับผู้สวมใส่

ภาพที่ 26 แบบร่างที่นำไปสู่การสร้างผลงานเครื่องประดับจริงในกลุ่มที่ 2

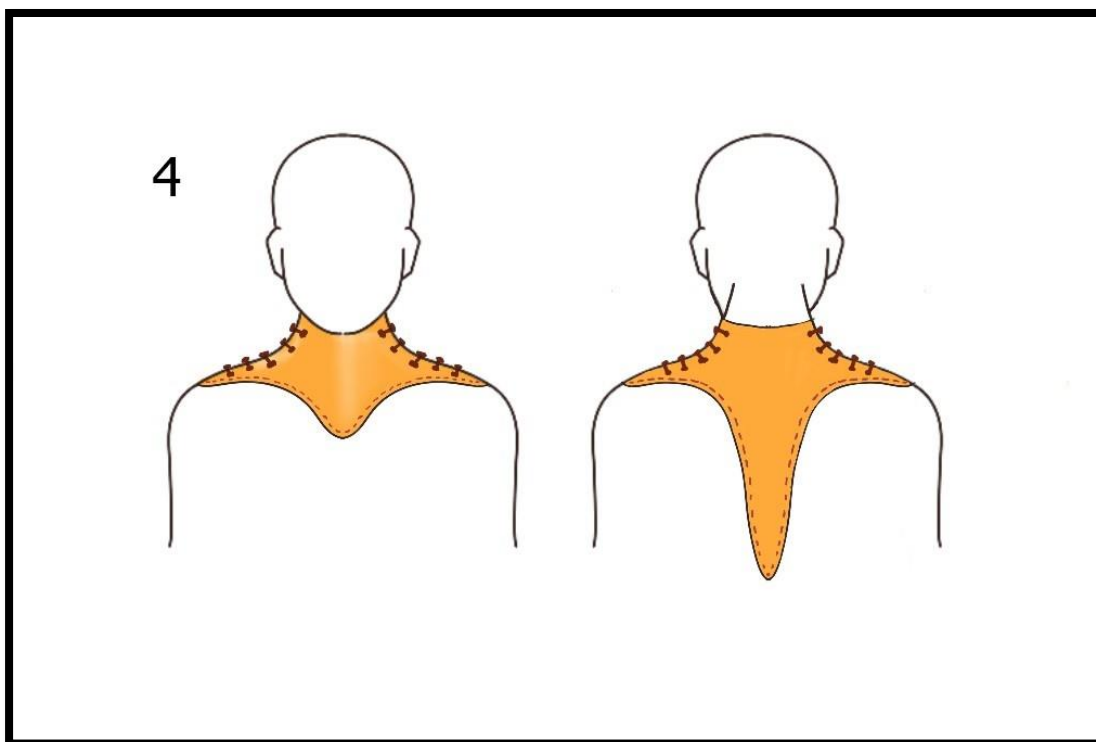
แบบร่างเครื่องประดับในกลุ่มที่ 2 ผู้วิจัยได้เลือกแบบร่างที่ 1,5 และ 8 มาใช้ในการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับจริง เนื่องจาก

แบบร่างที่ 1 รูปแบบเครื่องประดับสามารถปรับลักษณะของคิ้วบนใบหน้าให้ถูกต้องตามศาสตร์ของนรลักษณ์ได้ โดยมีทัศนธาตุเส้นตรงเป็นตัวช่วยในการปกปิดบิดเบี้ยวใบหน้า และส่งเสริมความรู้สึกที่หนักแน่นมั่นคง แข็งแรง

แบบร่างที่ 5 รูปแบบเครื่องประดับสามารถปกปิดบิดเบี้ยว บริเวณที่มีความผิดปกติบนใบหน้าได้ดี และช่วยปรับลักษณะของคิ้วให้ถูกต้องตามศาสตร์นรลักษณ์ได้อย่างชัดเจน

แบบร่างที่ 8 รูปแบบเครื่องประดับสามารถปรับลักษณะของคิ้วให้ถูกต้องตามศาสตร์ของนรลักษณ์ได้ดี มีทัศนธาตุของเส้นโค้งแบบคลื่นเป็นตัวช่วยในการปกปิดบิดเบี้ยวใบหน้า และส่งเสริมความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวอย่างนุ่มนวล อ่อนโยน

ซึ่งแบบร่างที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาออกแบบสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับจริงนั้น จะส่งผลให้ผู้สวมใส่เกิดความมั่นใจในตนเองได้มากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 27 แบบร่างที่นำไปสู่การสร้างผลงานเครื่องประดับจริงในกลุ่มที่ 3

แบบร่างเครื่องประดับในกลุ่มที่ 3 ผู้วิจัยได้เลือกแบบร่างที่ 4 มาใช้ในการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับ เนื่องจากแบบร่างที่ 4 มีขนาดเหมาะสมกับร่างกาย สวมใส่สบายไม่ใหญ่จนเกินไป รูปทรงที่ออกแบบไว้มีการโค้งรับกับสรีระได้ดี สามารถปรับด้านหลังของผู้สวมใส่ให้เกิดการยึดตรง ออกผายไหล่ผึ่งได้ นอกจากนี้ในส่วนของด้านหน้า ชิ้นงานก็สามารถดันคางให้อยู่ในลักษณะของการเข็ดหน้ามองตรง ส่งผลให้ผู้สวมใส่มีท่าทางที่บ่งบอกถึงความมั่นใจในตนเอง

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

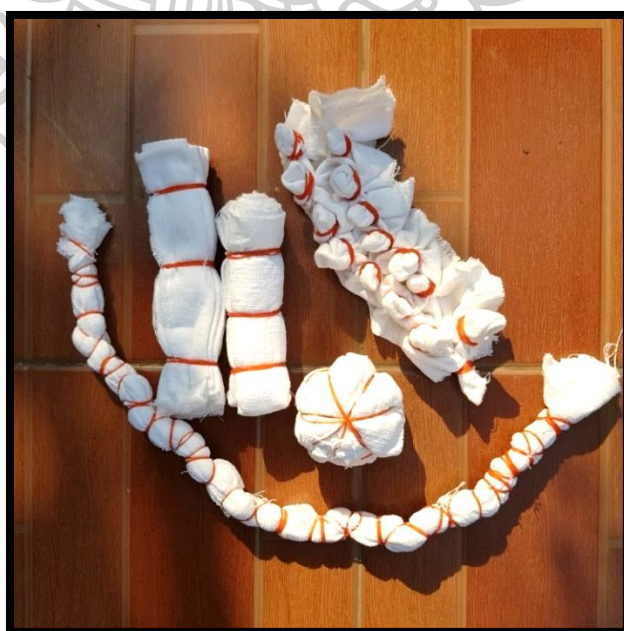
ขั้นตอนการทำเครื่องประดับในกลุ่มที่ 1

1. วาดแบบร่างตัวอักษรคำพูดเชิงบวกที่คัดเลือกไว้ลงบนกระดาษแข็ง เพื่อนำมาใช้เป็นต้นแบบในการตัดเย็บ

มดก่ดเดด

ภาพที่ 28 แบบร่างตัวอักษรคำพูดเชิงบวก

2. นำผ้าฝ้ายมาทำการย้อมสีโทนร้อนด้วยวิธีการพับ ม้วน ขยำฝืนผ้าเพื่อสร้างลวดลายที่จะนำมาใช้ในชิ้นงานเครื่องประดับ

ภาพที่ 29 การมัดผ้าในรูปแบบต่างๆ

ภาพที่ 30 ขั้นตอนการมัดย้อม

ภาพที่ 31 ผ้าที่ผ่านการมัดย้อม

3. ตัดเย็บตัวอักษรคำพูดเชิงบวกโดยการนำต้นแบบมาวางทาบ ร่างแบบตัวอักษรลงบนผ้า จากนั้นเย็บตามรอยต้นแบบตัวอักษร แล้วทำการยัดนุ่น จากนั้นเย็บปิดจุดที่ยัดนุ่นให้เรียบร้อย

ภาพที่ 32 การตัดเย็บตัวอักษร

ภาพที่ 33 ตัวอักษรคำพูดเชิงบวก

4. ประกอบชิ้นงานเครื่องประดับด้วยการนำอะไหล่มาร้อยต่อกัน โดยใช้อะไหล่ที่เป็นหัวแหลมจิกกดบนตัวอักษรผ้า ให้สามารถยึดติด เพื่อจัดวางในรูปแบบที่ต้องการได้

ภาพที่ 34 การจัดวางตัวอักษรคำพูดเชิงบวก

ภาพที่ 35 ชิ้นงานสำเร็จจกุ่มที่ 1 (แบบที่ 1)

ภาพที่ 36 ชิ้นงานสำเร็จกลุ่มที่ 1 (แบบที่ 2)

ขั้นตอนการทำเครื่องประดับในกลุ่มที่ 2

1. การขึ้นต้นแบบด้วยการปั้นดินน้ำมันสีฟ้า แล้วจึงนำไปอัดบล็อกยางเพื่อสร้างชิ้นงาน

ภาพที่ 37 ต้นแบบจากดินน้ำมันสีฟ้า

ภาพที่ 38 บล็อกที่ใช้ในการหล่อ

2. การผลิตชิ้นงานใช้วิธีการนำต้นแบบมาหล่อด้วยโลหะเงิน 92.5% จากนั้นนำมาขัดแต่งผลงานให้เรียบร้อย

ภาพที่ 39 ชิ้นงานเครื่องประดับในกลุ่มที่ 2

ขั้นตอนการทำเครื่องประดับในกลุ่มที่ 3

1. ร่างต้นแบบลงบนกระดาษแข็ง โดยแบ่งออกเป็นส่วนตัวด้านหน้าและด้านหลัง จากนั้นจึงนำต้นแบบไปติดกับหนังวัวที่จะนำมาใช้ขึ้นชิ้นงาน แล้วจึงทำการตัดเย็บ

ภาพที่ 40 การขึ้นรูปด้วยหนังวัว

2. เย็บสายเข็มขัดเพื่อเอาไว้ปรับขยายขนาดตามสรีระของผู้สวมใส่จำนวนข้างละ 3 เส้น ในช่วงบ่า และอีก 3 เส้น ในช่วงคอ

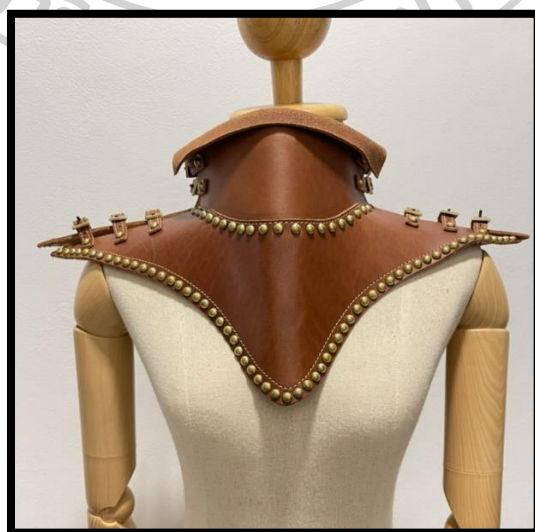

ภาพที่ 41 สายเข็มขัดปรับขนาด

3. การประกอบชิ้นงานเครื่องประดับ นำชิ้นส่วนทั้งหมดมาเย็บประกอบรวมกันให้เรียบร้อย และตัดให้เข้ากับสรีระและท่าทางที่บ่งบอกถึงความมั่นใจ จากนั้นจึงตกแต่งเพิ่มความสวยงามให้กับชิ้นงาน

ภาพที่ 42 ชิ้นงานเครื่องประดับกลุ่มที่ 3 (ด้านหน้า)

ภาพที่ 43 ชิ้นงานเครื่องประดับกลุ่มที่ 3 (ด้านหลัง)

การสวมใส่เครื่องประดับในกลุ่มที่ 1

ภาพที่ 44 การสวมใส่เครื่องประดับคำพูดเชิงบวก (1)

ภาพที่ 45 การสวมใส่เครื่องประดับคำพูดเชิงบวก (2)

ภาพที่ 46 การสวมใส่เครื่องประดับคำพูดเชิงบวก (3)

ภาพที่ 47 การสื่อสารกับตนเองผ่านกระจก (1)

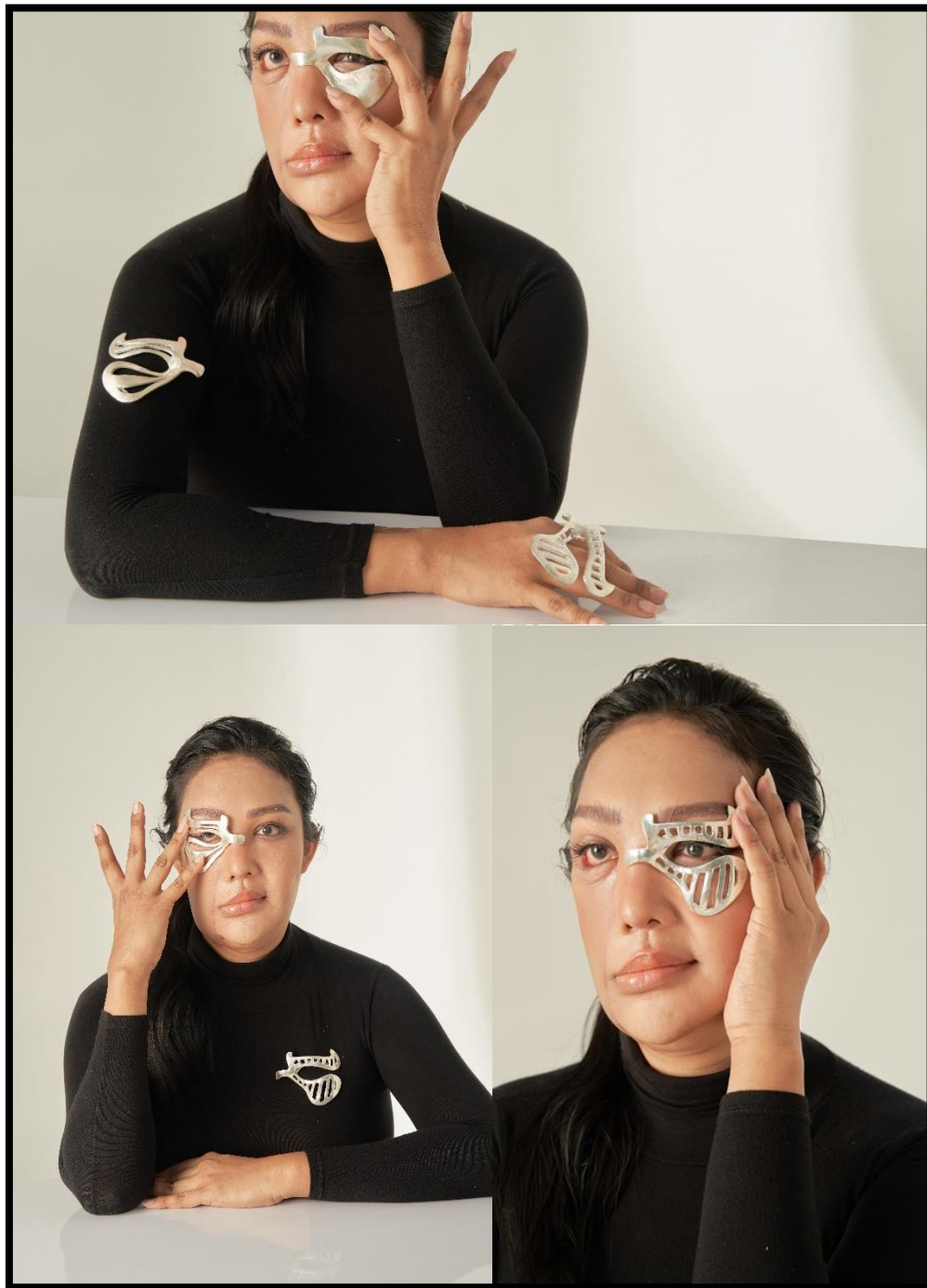
ภาพที่ 48 การสื่อสารกับตนเองผ่านกระจก (2)

ภาพที่ 49 การสื่อสารกับตนเองผ่านกระจก (3)

การสวมใส่เครื่องประดับในกลุ่มที่ 2

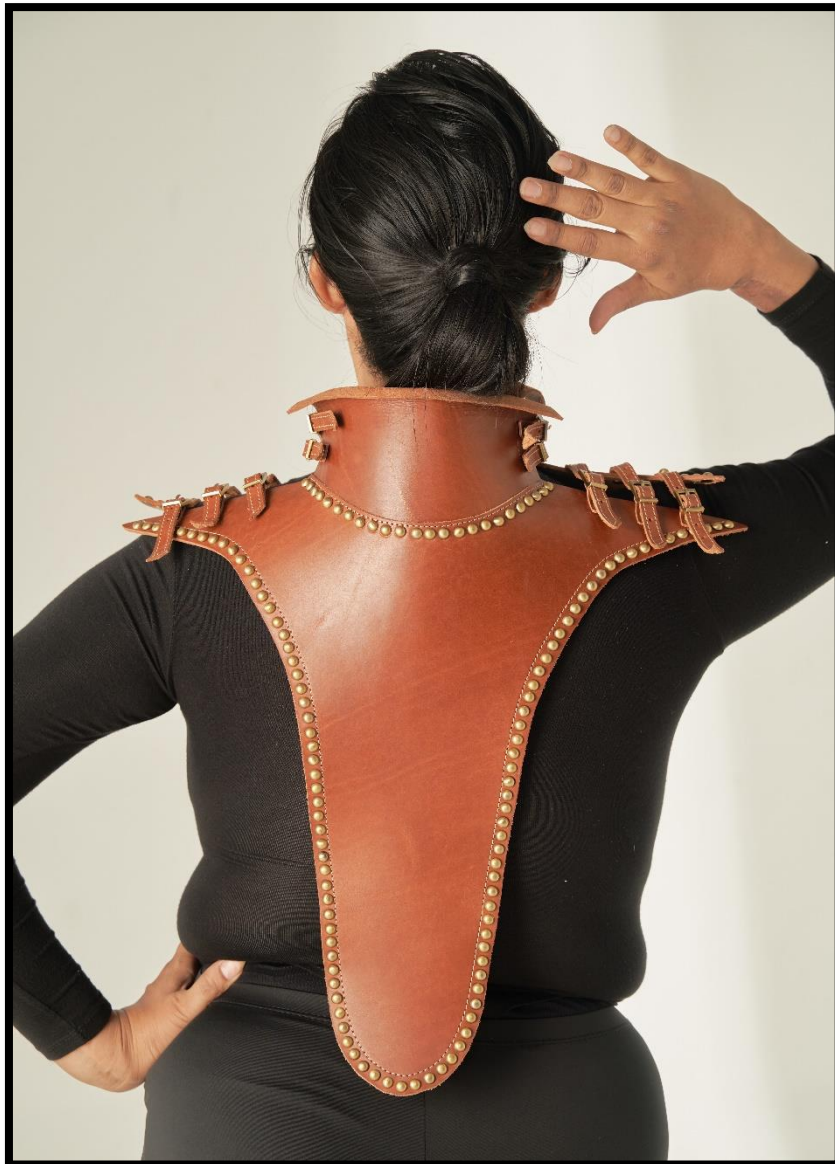

ภาพที่ 50 การสวมใส่เครื่องประดับที่ช่วยเสริมสร้างนรลักษณ์

การสวมใส่เครื่องประดับในกลุ่มที่ 3

ภาพที่ 51 การสวมใส่เครื่องประดับที่ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพ

ภาพที่ 52 การสวมใส่เครื่องประดับที่ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพ (ด้านหลัง)

บทที่ 5

อภิปรายและสรุป

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อสร้างสรรค์เครื่องประดับ ที่สามารถปกปิดหรือสร้างความคลุมเครือทางกายภาพ เพื่อเบี่ยงเบนความเป็นจุดสังเกตและบรรเทาสภาพจิตใจของกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้าให้มีความรู้สึกผ่อนคลาย ลดความเครียด ความหดหู่ และเสริมสร้างความมั่นใจที่จะนำไปสู่ความกล้าหาญในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงศึกษาค้นคว้าข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับความผิดปกติบนใบหน้าจนถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น จากนั้นจึงลงพื้นที่เพื่อทำการเก็บข้อมูล แล้วจึงนำมารวบรวมและทำการวิเคราะห์ซึ่งได้ข้อสรุปว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นทางจิตใจมีมากที่สุด โดยเฉพาะความรู้สึกวิตกกังวลและการขาดความมั่นใจในตนเอง ผู้วิจัยจึงศึกษาค้นหาแนวทางทฤษฎีทางจิตวิทยาเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและช่วยเยียวยาจิตใจ ซึ่งพบว่ามี 3 ทฤษฎีด้วยกันคือ ทฤษฎีการสร้างกระบวนการรับรู้ที่ดีเพื่อนำมาสู่สภาวะทางอารมณ์ที่ดีของอัลเบิร์ต แอลลิส ทฤษฎีการสร้างปมเด่นเพื่อชดเชยปมด้อยของแอดเลอร์ และทฤษฎีอารมณ์เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของร่างกายของเจมส์ แลงส์ จากนั้นผู้วิจัยจึงทำการออกแบบเครื่องประดับ โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มตามแนวทางของทฤษฎีดังนี้

เครื่องประดับในกลุ่มที่ 1 จากแนวคิดทฤษฎีของอัลเบิร์ต แอลลิส ผู้วิจัยจึงศึกษาและวิเคราะห์ค้นหาสิ่งเร้าที่สามารถสร้างการรับรู้ที่ดีให้กับกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้าได้ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าคำพูดเชิงบวกเป็นสิ่งเร้าที่สำคัญที่สุด ที่จะทำให้กลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้าสามารถมองเห็นคุณค่าของตนเองได้ตามความเป็นจริง ผู้วิจัยจึงทำการทดลองวัสดุและเทคนิคจากการมัดย้อมผ้าฝ้ายด้วยสีโทนร้อนในวิธีการต่างๆ เพื่อค้นหาวัสดุและทัศนธาตุที่ช่วยส่งเสริมความรู้สึกในด้านที่ดี แล้วจึงนำคำพูดเชิงบวกกับผ้าฝ้ายที่ผ่านการมัดย้อมมาออกแบบสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับ โดยให้ตัวอักษรคำพูดเชิงบวกจัดวางอยู่ในลักษณะกลับด้าน เพื่อเป็นกุศโลบายในการให้ผู้สวมใส่ได้สื่อสารกับตนเองผ่านกระจก ซึ่งสามารถสร้างความเชื่อและภาพจำที่ดีให้กับตนเอง นำมาสู่ความมั่นใจในตนเองมากยิ่งขึ้น

เครื่องประดับในกลุ่มที่ 2 จากแนวคิดทฤษฎีของแอดเลอร์ ผู้วิจัยจึงศึกษาและวิเคราะห์ค้นหาวิธีการสร้างปมเด่นให้กับกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้า ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การปรับลักษณะของคิ้วให้อยู่ในรูปทรงที่บ่งบอกถึงความมั่นใจได้ตามศาสตร์ของนรลักษณ์ ประกอบกับการออกแบบเครื่องประดับให้สามารถปกปิดปิดเบือนใบหน้าในบริเวณที่มีความผิดปกติได้ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้สวมใส่ โดยใช้วัสดุที่ทำจากเงินในการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับ

เครื่องประดับในกลุ่มที่ 3 จากแนวคิดทฤษฎีของเจมส์ แลงส์ ผู้วิจัยจึงศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะท่าทางที่บ่งบอกถึงความมั่นใจ แล้วจึงนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องประดับที่สามารถปรับท่วงท่าของผู้สวมใส่ ให้มีบุคลิกที่ดูมีความมั่นใจได้มากยิ่งขึ้นและเมื่อร่างกายของผู้สวมใส่มีการเปลี่ยนแปลงไปอยู่ในลักษณะท่าทางที่บ่งบอกถึงความมั่นใจแล้ว อารมณ์ของผู้สวมใส่ก็จะแปรผันตามการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ซึ่งจะทำให้ผู้สวมใส่เกิดความมั่นใจในตนเอง

จากการศึกษาและวิเคราะห์รวมไปถึงการเก็บข้อมูลต่างๆ จนนำมาสู่การออกแบบเครื่องประดับชิ้นงานจริง ผู้วิจัยจึงได้เครื่องประดับที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ว่าเครื่องประดับบางประเภทนอกจากจะถูกสวมใส่เพื่อความสวยงามสวมใส่เพื่อบ่งบอกฐานะ หรือสวมใส่ไว้เป็นเครื่องรางที่มาจากความเชื่อของแต่ละบุคคล แล้วเครื่องประดับยังสามารถสวมใส่เพื่อช่วยเยียวยาจิตใจ และเสริมสร้างความมั่นใจในแนวทางของจิตวิทยาได้อีกด้วย

สรุปผล

จากการวิเคราะห์เครื่องประดับทั้ง 3 กลุ่มสรุปได้ว่า

เครื่องประดับในกลุ่มที่ 1 สามารถช่วยเยียวยาจิตใจของผู้สวมใส่ ให้มีความมั่นใจในตนเองได้มากยิ่งขึ้น จากการสื่อสารกับตนเอง ผ่านกระจก ด้วยคำพูดเชิงบวก เพื่อปลูกฝังความเชื่อและภาพจำที่ดีให้กับตนเอง

เครื่องประดับในกลุ่มที่ 2 สามารถปกปิดหรือสร้างความคลุมเครือทางกายภาพ เพื่อเบี่ยงเบนความเป็นจุดสังเกต และช่วยส่งเสริมลักษณะที่บ่งบอกถึงความมั่นใจในตนเอง ให้แก่ผู้สวมใส่

เครื่องประดับในกลุ่มที่ 3 สามารถเสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้สวมใส่ได้ ด้วยการปรับลักษณะทางกายภาพ อันส่งผลถึงสภาพจิตใจ ให้มีความมั่นใจในตนเองได้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. การพัฒนารูปแบบชิ้นงานเครื่องประดับ ของกลุ่มที่ 1 ในการทำวิจัยครั้งต่อไป การผลิตเครื่องประดับอาจจะต้องปรับรูปแบบของตัวอักษร ให้สามารถมองเห็นได้ชัดเจนกว่าเดิม และมีความหลากหลายของขนาดตัวอักษรมากยิ่งขึ้น

2. การพัฒนารูปแบบเครื่องประดับในกลุ่มที่ 2 ในการทำวิจัยครั้งต่อไป อาจจะต้องสร้างชิ้นงานเครื่องประดับให้สามารถปรับขนาดได้ เพื่อให้สอดคล้องกับรูปหน้าของคนทั่วไปมากยิ่งขึ้น

3. การพัฒนาเครื่องประดับในกลุ่มที่ 3 ในกระบวนการทดลองวัสดุครั้งต่อไป ควรที่จะต้องค้นหาวัสดุที่แปลกใหม่ และหลากหลายมากกว่าเดิม

4. การลงพื้นที่เพื่อสำรวจกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งต่อไป ควรที่จะต้องหากกลุ่มตัวอย่างให้ได้มากกว่าเดิม

5. จากการออกแบบเครื่องประดับทั้ง 3 กลุ่มผู้สวมใส่เครื่องประดับจะได้รับการเยียวยาจิตใจและเสริมสร้างความมั่นใจผ่านการสวมใส่เครื่องประดับด้วยกุศโลบายในเชิงบวกที่แฝงอยู่ในชิ้นงานเครื่องประดับ

จากข้อเสนอแนะดังกล่าว ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า โครงการออกแบบเครื่องประดับที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับกลุ่มคนที่มีความผิดปกติบนใบหน้าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจศึกษา และเป็นแนวทางในโอกาสต่อไป

รายการอ้างอิง

- กันยา สุวรรณแสง. **จิตวิทยาทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น, 2544.
- คณะผู้เชี่ยวชาญของศูนย์สมเด็จพระเทพรัตนฯ. **หน้า...ต่าง ที่เปลี่ยนได้**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์
พรินติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง, 2561.
- คาร์มาร์ท. **โครงการเพราะรอยยิ้มคือความสุขกับคาร์มาร์ท**. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563. เข้าถึง
ได้จาก <https://online.karmarts.com/blog/activity-01/>
- ปุณณรัตน์ พิทยไพบุลย์. **จิตวิทยาศิลปะ สุนทรียศาสตร์เชิงประจักษ์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2561
- โพสต์ทูเดย์. **มูลนิธิสร้างรอยยิ้มประเทศไทย**. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563. เข้าถึงได้จาก
<https://www.posttoday.com/pr/374757>
- ภัคสกุล นาคจุ. **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอารมณ์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภัคสุภรณ์การพิมพ์,
2557.
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะทันตแพทยศาสตร์. **โครงการรณรงค์ป้องกันภาวะปากแห้งเพดานโหว่
และความพิการแต่กำเนิดด้วยไฟเลต จังหวัดเชียงใหม่**. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563.
เข้าถึงได้จาก [https://www.dent.cmu.ac.th/web/frontend/web/index.
php?r=site/viewnews&i=236](https://www.dent.cmu.ac.th/web/frontend/web/index.php?r=site/viewnews&i=236)
- ยัม, โจอี. **อ่านใบหน้าที่รู้ชะตาชีวิต**. แปลจาก Art of Face Reading. แปลโดย อำนวยชัย ปฏิพัทธ์เผ่า
พงศ์. กรุงเทพฯ: เนชั่นบุ๊คส์ (2009), 2555.
- _____ . **อ่านคนได้ ใช้คนเป็น เบื้องลัทธิบนใบหน้า ตา คิ้ว หู จมูก ปาก**. แปลจาก Face
Reading Essential. แปลโดย อำนวยชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์. กรุงเทพฯ: เนชั่นบุ๊คส์
(2009), 2553.
- โรงพยาบาลยันฮี. **โครงการยิ้มสวยด้วยแพทย์ โรงพยาบาลยันฮี**. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563.
เข้าถึงได้จาก [https://th.yanhee.net/ข่าวสารและกิจกรรม/โครงการยิ้มสวยด้วยแพทย์-
เด็กปากแห้งเพดานโหว่/](https://th.yanhee.net/ข่าวสารและกิจกรรม/โครงการยิ้มสวยด้วยแพทย์-เด็กปากแห้งเพดานโหว่/)
- ลิขิต กาญจนภรณ์. **สุขภาพจิต**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- วัชรระ จิงสง่า. **อัมพฤกษ์ใบหน้า อัมพาต ภัยเงียบที่มาแรงแห่งยุค**. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์น
การพิมพ์, 2555.
- วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา. **สุขวิทยาจิต**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555.
- วิทยา นาควัชระ. **วิธีสร้างความมั่นใจให้ตนเอง**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: Good Book, 2551.

- ศรีเรือน แก้วกังวาน. **ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (รู้เรา รู้เขา)**. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน, 2554.
- ศูนย์สมเด็จพะเทพฯ. **แนวทางการดูแลผู้ป่วยที่มีความผิดปกติบนใบหน้าและกะโหลกศีรษะ**. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563. เข้าถึงได้จาก http://www.craniofacial.or.th/srv_mobile.php
- _____. **โครงการคลินิกเคลื่อนที่โดยศูนย์สมเด็จพะเทพฯ**. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563. เข้าถึงได้จาก http://www.craniofacial.or.th/srv_mobile.ph
- เอกสิทธิ์. **ตำแหน่งบนใบหน้า 100 จุด ตามศาสตร์นรลักษณ์**. เข้าถึงเมื่อ 18 เมษายน 2563. เข้าถึงได้จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/vasit/2011/12/07/entry-1/comment>
- Buyukunal, Burcu. **Terrifying Beauty**. Accessed January 20, 2020. Available from <https://www.trendtablet.com/27375-burcu-buyukunal/>
- CGS Garment Equipment. **คุณสมบัติ การนำไปใช้ และข้อเสียของผ้าฝ้าย**. เข้าถึงเมื่อ 1 พฤษภาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.cgsthailand.com/คุณสมบัติ-การนำไปใช้-และข้อเสียของผ้าฝ้าย-23236.page>
- Gross, Annelie. **Defect**. Accessed January 20, 2020. Available from <https://www.brightonfashionweek.com/blog/annelie-gross-defects>
- Shinzato, Akiko. **Another Skin**. Accessed January 20, 2020. Available from <https://www.designboom.com/design/akiko-shinzato-another-skin-jewelry-collection-08-05-2015/>
- _____. **Booster**. Accessed January 20, 2020. Available from <https://wertn.com/2019/01/akiko-shinzato/>
- Speed and Strength. **Body Posture, Part 1 Sway Back**. Accessed April 18, 2020. Available from <https://speedandstrength.co.uk/2019/03/15/body-posture-part-one-sway-back/>
- Styles, Ruth. **What Would You Look Like with Angelina Jolie's Lips? Photographers Create Startling Portraits Using Real People and Celebrity Body Parts**. Accessed January 20, 2020. Available from <https://www.dailymail.co.uk/femail/article-2307088/French-photographers-Bruno-Metra-Lawrence-Jeanson-create-bizarre-portraits-using-real-women-celebrity-body-parts.html>
- Tan, Joanne. **Not Your Average Beauty**. Accessed January 20, 2020. Available from

<https://www.ignant.com/2017/03/28/not-your-average-beauty-by-joanne-tan/>

ภาคผนวก

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มธ. ชุดที่ 1 และ หน่วยงานวิจัยทางคลินิก คณะแพทยศาสตร์

ขอเสนอประกาศนียบัตรเพื่อแสดงว่า

พินัญญา ไตรบุตร

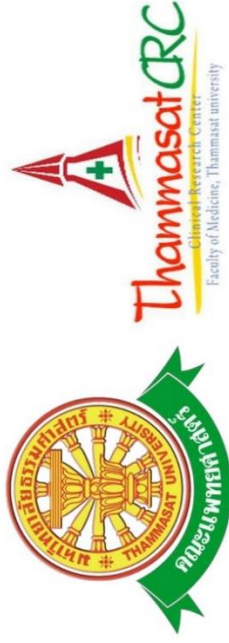
ได้ผ่านการอบรมหลักสูตร GCP online training (Computer-based)

“แนวทางการปฏิบัติงานวิจัยทางคลินิกที่ดี (ICH-GCP)”

ประกาศนียบัตรฉบับนี้มีผลตั้งแต่วันที่ 28 มีนาคม 2562 ถึงวันที่ 28 มีนาคม 2564

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ไพบูลย์ อัครวิไลแสง)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มธ. ชุดที่ 1

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์สมยศ มุ่งขวัญงษา)
รองคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มอ. ชุดที่ 1 และ หน่วยงานวิจัยทางคลินิก คณะแพทยศาสตร์

ขอขอบพระคุณผู้บริจาคเพื่อแสดงว่า

สุภาวี ศิรินคราภรณ์

ได้ผ่านการอบรมหลักสูตร GCP online training (Computer-based)

“แนวทางการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี (ICH-GCP)”

ประกาศนียบัตรฉบับนี้มีผลตั้งแต่วันที่ 28 มีนาคม 2562 ถึงวันที่ 28 มีนาคม 2564

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ไชยชนม์ ชันตรีแสงส่อง)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มอ. ชุดที่ 1

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์สัมพันธ์ มุ่งขวัญงษา)
รองคณะกรรมการวิจัย

แบบประเมินวัดระดับคำพูดเชิงบวก

ความรู้สึกดีต่อคำพูดเชิงบวก ในลักษณะการชื่นชม การปลอบโยน และการให้กำลังใจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเมินระดับความรู้สึกของท่านเพียงระดับเดียว

1. เพศ ชาย หญิง
 2. อายุ ต่ำกว่า 20 ปี 20-30 ปี 30-40 ปี

คำพูดเชิงบวก	ระดับความรู้สึก			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
ลักษณะคำพูดชื่นชม				
1. เก่งมาก		/		
2. เยี่ยมมาก	/			
3. กล้าหาญมาก		/		
4. ดีมาก		/		
5. สุดยอด	/			
ลักษณะคำพูดปลอบโยน				
1. ไม่เป็นอะไร	/			
2. ทำเต็มที่แล้ว		/		
3. เดียวก็ดีขึ้น	/			
4. ไม่ต้องกังวล		/		
5. พยายามดีมา		/		
ลักษณะคำพูดให้กำลังใจ				
1. ลองดูก่อน			/	
2. เราทำได้	/			
3. ง่ายนิดเดียว	/			
4. ไม่ลองก็ไม่รู้				/
5. ต้องเชื่อมั่นในตนเอง	/			

ข้อเสนอแนะ.....

อื่น ๆ.....

แบบประเมินวัดระดับคำพูดเชิงบวก

ความรู้สึกดีต่อคำพูดเชิงบวก ในลักษณะการชื่นชม การปลอบโยน และการให้กำลังใจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเมินระดับความรู้สึกของท่านเพียงระดับเดียว

1. เพศ ชาย หญิง
 2. อายุ ต่ำกว่า 20 ปี 20-30 ปี 30-40 ปี

คำพูดเชิงบวก	ระดับความรู้สึก			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
ลักษณะคำพูดชื่นชม				
1. เก่งมาก	/			
2. เยี่ยมมาก			/	
3. กล้าหาญมาก	/			
4. ดีมาก		/		
5. สุดยอด			/	
ลักษณะคำพูดปลอบโยน				
1. ไม่เป็นอะไร			/	
2. ทำเต็มที่แล้ว		/		
3. เดี่ยวก็ดีขึ้น	/			
4. ไม่ต้องกังวล	/			
5. พยายามดีมากๆ		/		
ลักษณะคำพูดให้กำลังใจ				
1. ลองดูก่อน	/			
2. เราทำได้		/		
3. ง่ายนิดเดียว			/	
4. ไม่ลองก็ไม่รู้				/
5. ต้องเชื่อมั่นในตนเอง	/			

ข้อเสนอแนะ.....

อื่นๆ.....

แบบประเมินวัดระดับคำพูดเชิงบวก

ความรู้สึกต่อคำพูดเชิงบวก ในลักษณะการชื่นชม การปลอบโยน และการให้กำลังใจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเมินระดับความรู้สึกของท่านเพียงระดับเดียว

1. เพศ ชาย หญิง
 2. อายุ ต่ำกว่า 20 ปี 20-30 ปี 30-40 ปี

คำพูดเชิงบวก	ระดับความรู้สึก			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
ลักษณะคำพูดชื่นชม				
1. เก่งมาก	/			
2. เยี่ยมมาก		/		
3. กล้าหาญมาก			/	
4. ดีมาก	/			
5. สุดยอด	/			
ลักษณะคำพูดปลอบโยน				
1. ไม่เป็นอะไร	/			
2. ทำเต็มที่แล้ว	/			
3. เดี่ยวก็ดีขึ้น		/		
4. ไม่ต้องกังวล		/		
5. พยายามดีมาก	/			
ลักษณะคำพูดให้กำลังใจ				
1. ลองดูก่อน	/			
2. เราทำได้	/			
3. ง่ายนิดเดียว	/			
4. ไม่ลองก็ไม่รู้		/		
5. ต้องเชื่อมั่นในตนเอง		/		

ข้อเสนอแนะ.....

อื่น ๆ.....

แบบประเมินวัดระดับคำพูดเชิงบวก

ความรู้สึกดีต่อคำพูดเชิงบวก ในลักษณะการชื่นชม การปลอบโยน และการให้กำลังใจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเมินระดับความรู้สึกของท่านเพียงระดับเดียว

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ ต่ำกว่า 20 ปี 20-30 ปี 30-40 ปี

คำพูดเชิงบวก	ระดับความรู้สึก			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
ลักษณะคำพูดชื่นชม				
1. เก่งมาก	✓			
2. เยี่ยมมาก	✓			
3. กล้าหาญมาก				✓
4. ดีมาก	✓			
5. สุดยอด		✓		
ลักษณะคำพูดปลอบโยน				
1. ไม่เป็นอะไร	✓			
2. ทำเต็มที่แล้ว	✓			
3. เดียวก็ดีขึ้น		✓		
4. ไม่ต้องกังวล		✓		
5. พยายามดีมาก	✓			
ลักษณะคำพูดให้กำลังใจ				
1. ลองดูก่อน	✓			
2. เราทำได้	✓			
3. ง่ายนิดเดียว		✓		
4. ไม่ลองก็ไม่รู้				✓
5. ต้องเชื่อมั่นในตนเอง	✓			

ข้อเสนอแนะ.....

อื่น ๆ.....

แบบประเมินวัดระดับคำพูดเชิงบวก

ความรู้สึกดีต่อคำพูดเชิงบวก ในลักษณะการชื่นชม การปลอบโยน และการให้กำลังใจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเมินระดับความรู้สึกของท่านเพียงระดับเดียว

1. เพศ ชาย หญิง
 2. อายุ ต่ำกว่า 20 ปี 20-30 ปี 30-40 ปี

คำพูดเชิงบวก	ระดับความรู้สึก			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
ลักษณะคำพูดชื่นชม				
1. เก่งมาก	/			
2. เยี่ยมมาก		/		
3. กล้าหาญมาก			/	
4. ดีมาก	/			
5. สุดยอด			/	
ลักษณะคำพูดปลอบโยน				
1. ไม่เป็นอะไร		/		
2. ทำเต็มที่แล้ว	/			
3. เดี่ยวก็ดีขึ้น			/	
4. ไม่ต้องกังวล	/			
5. พยายามดีมากๆ	/			
ลักษณะคำพูดให้กำลังใจ				
1. ลองดูก่อน	/			
2. เราทำได้	/			
3. ง่ายนิดเดียว			/	/
4. ไม่ลองก็ไม่รู้			/	
5. ต้องเชื่อมั่นในตนเอง		/	/	

ข้อเสนอแนะ.....

อื่นๆ.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	พนัญญา ไตรบุตร
วัน เดือน ปี เกิด	15 พฤศจิกายน 2534
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี สาขาประติมากรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีสำเร็จการศึกษา พ.ศ. 2557 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสารวิทยา กรุงเทพฯ ปีสำเร็จการศึกษา พ.ศ. 2553
ที่อยู่ปัจจุบัน	65 หมู่บ้านรามอินทรา 1 วนาศน์ ซอยรามอินทรา 67 แยก 6 แขวงรามอินทรา เขตคันนายาว กรุงเทพฯ 10230

